CONSTANȚA – prima regiune complet cooperativizată

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 333
Vineri 5 iulie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

O MARE VICTORIE pe tărîmul transformării socialiste a agriculturii

Poate că niciodată veștile din raionul Tulcea nu au fost așteptate cu atita nerăbdare ca in aceste zile. Dintre cele 7 raioane ale regiunii Constanța, Tulcea rămăsese ultimul raion in care

(De la trimișii noștri speciali)

cooperativizarea agriculturii incă nu se terminase. In ultimele luni, și indeosebi in ultimele zile, veștile s-au succedat cu repeziciune: 42 la sută, 66 la sută, 93 la sută...

In seara zilei de 1 iulie procentul cooperativizării agriculturii in raionul Tulcea era de 95 la sută. Comuna Chilia Veche avea să incheie completa cooperativizare a raionului Tulcea și cu aceasta a intregii regiuni.

In cursul zilei de 4 iulie ultimele familii de țărani muncitori din Chilia Veche au pășit pe calea muncii in comun.

Cooperativizarea agriculturii in toate satele regiunii Constanța este acum terminată.

Energia și perseverența cu care oamenii muncii din regiunea Constanța au luptat pentru dobindirea acestei mari victorii subliniază increderea și atașamentul lor față de politica partidului și guvernului, hotărirea lor de a lupta cu entuziasm pentru consolidarea victoriei obținute.

Amploarea pe care a luat-o munca politică și organizatorică in scopul cooperativizării satelor din regiunea Constanța se poate vedea și din faptul că la această acțiune au participat un mare număr de agitatori, cea mai mare parte dintre ei fiind colectiviști și intovărășiți fruntași.

Membri ai gospodăriilor colective și ai intovărășirilor agricole, tractoriști, ingineri și tehnicieni agronomi, activiști de partid și de stat, au muncit cu răbdare și incredere pentru a-i convinge pe țăranii muncitori despre superioritatea muncii in comun.

Munca pentru indrumarea satului pe făgașul agriculturii socialiste s-a intensificat cu deosebire in lunile de după cel de al II-lea Congres al partidului. Numai in cursul acestui an, in formele cooperatiste agricole au intrat 27.000 de familii de țărani muncitori, ceea ce reprezintă cca 28 la sută din numărul total al țăranilor muncitori existenți in această regiune. In prezent, in satele regiunii Constanța există 667 de gospodării colective și intovărășiri agricole care cuprind peste 95.500 de familii. Merită subliniat faptul că din totalul acestor familii peste 55 la sută sint cuprinse in cele 328 de gospodării agricole colective. In cinci din cele șapte raioane ale regiunii, colectivizarea depășește procentul de 50 la sută, iar in unele raioane este mult mai avansată. In raionul Hirșova, de pildă, peste 91 la sută din totalul familiilor de țărani muncitori sint membri ai gospodăriilor colective iar in raioanele Băneasa și Negru Vodă colectivizarea se apropie de 70 la sută.

In ultimul timp intensificarea acțiunii de cooperativizare a agriculturii s-a impletit strins cu preocuparea pentru buna executare a lucrărilor de intreținere a culturilor și de recoltare. In satele regiunii seceratul orzului este in plină desfășurare, iar pe alocuri, a inceput și strinsul griului. Pină acum citeva zile, a fost strinsă recolta de pe aproape 11.000 de hectare, au fost executate in intregime două prașile la porumb și se continuă prașila a treia.

EXPERIENȚA REGIUNII CONSTANȚA DOVEDEȘTE PE DEPLIN CĂ IN TOIUL CAMPANIEI AGRICOLE, ACȚIUNEA DE SPORIRE A PRODUCȚIEI AGRICOLE POATE FI FOARTE BINE IMPLETITĂ CU LUPTA PENTRU TRANSFORMAREA SOCIALISTĂ A AGRICULTURII.

Constanța — această regiune atit de inapoiată in trecut, este complet cooperativizată. Aceasta constituie o mare victorie ce deschide mari perspective infloririi agriculturii dobrogene.

Nici o zi pierdută în campania de vară

Lucrări ce nu pot fi întîrziate

In intreaga țară recoltarea păioaselor se intensifică pe zi ce trece. In unele regiuni, cum e de pildă Craiova, secerișul orzului se apropie de sfirșit. In ultima săptămină a inceput in multe raioane și recoltatul griului.

Trebuie insă subliniat că in unele S.M.T.-uri utilajul necesar lucrărilor agricole nu este incă in intregime pregătit. In stațiunile de mașini și tractoare, de pildă, mai sint de reparat peste 500 de tractoare, 175 de batoze, 45 de secerători-legători etc. Indeosebi in regiunile Galați și Constanța un important număr de tractoare, secerători-legători și batoze se află și acum in atelierele de reparații.

O lucrare mult intirziată este amenajarea ariilor. In intreaga țară pină la 2 iulie, din cele 22.000 de arii identificate nu fuseseră amenajate decit 2.384 și nu se electrificaseră decit 114 arii. In regiunea Suceava, din cele 1.937 de arii planificate nu se amenajase niciuna; in regiunea Bacău, din 951 arii numai două; in regiunea Cluj din 2.300 arii, numai 7, și in regiunea Baia Mare din 726 de arii numai 10!

Cum pot explica șefii secțiilor agricole ale sfaturilor populare regionale respective această gravă delăsare in ceea ce privește măsurile ce trebuie luate in vederea executării treierișului? Este posibil ca vre-unul dintre tovarășii cu munci de răspundere din cadrul acestor secții să nu știe că orzul și griul recoltat și lăsat pe cimp zile de-a rindul in bătaia soarelui sau a ploilor se scutură, putindu-se astfel pierde zeci de tone de cereale? Și dacă nu, de ce nu se impulsionează amenajarea ariilor? De ce nu se urmează pilda pe care o dau oamenii muncii de pe ogoarele regiunilor Craiova, București, Timișoara, Constanța și altele, unde păioasele de pe importante suprafețe au și fost treierate și transportate la magazii!

★

Recoltarea păioaselor se desfășoară in ritm crescind și in gospodăriile de stat. Față de anul trecut au fost recoltate suprafețe cu mult mai mari. Trebuie totuși avut in vedere faptul că și aici lucrările se execută in condiții mai grele. Aceasta, din cauza ploilor torențiale căzute in ultima vreme care au culcat cerealele de pe o suprafață de 92.000 de hectare. In gospodăriile de stat din regiunile Baia Mare, Cluj, Oradea, Ploești, Stalin și Regiunea Autonomă Maghiară, păioasele au fost culcate pe aproape 60 la sută din suprafața pe care o cuprind, ceea ce face să nu se poată folosi mijloacele mecanizate și indeosebi combinele de care dispun unitățile.

In această situație este necesar ca gospodăriile de stat să mobilizeze toate brațele de muncă existente in unități și să angajeze un număr cit mai mare de muncitori sezonieri și zilieri pentru a secera și cosi manual suprafețele cu cereale culcate. Totodată, e bine să fie folosite din plin toate secerătorile-legători. In acest scop, S.M.T.-urile trebuie să sprijine gospodăriile de stat, punindu-le la dispoziție o parte din secerătorile-legători existente in parcul lor de mașini. Trebuie să arătăm insă, că unele S.M.T.-uri neglijează această problemă, lăsind gospodăriile să se descurce singure, cum or putea. Astfel S.M.T.-urile din regiunea Pitești nu au dat pină acum gospodăriilor de stat decit trei secerători-legători din cele 37 planificate. La fel se comportă și S.M.T.-urile din regiunile Iași, Constanța și Timișoara.

Oameni ai muncii de pe ogoare! Folosiți din plin timpul bun de lucru. Puneți in stare de perfectă funcționare in cel mai scurt timp tractoarele și celelalte mașini agricole necesare in muncile de vară! Amenajați grabnic ariile și incepeți la timp treierișul păioaselor! Nu precupețiți nici un efort pentru a strînge cit mai repede și in intregime recolta anului 1957, asigurind astfel pîinea poporului nostru muncitor!

Așa după cum se poate vedea in graficul de mai sus, la griul recoltat la coacerea deplină s-au pierdut 122 de kg la hectar, iar la răscoacere 244 kg la hectar. La orzul secerat la coacerea deplină și la răscoacere pierderile au fost și mai mari: 338 și respectiv 966 kg la hectar.

Pentru titlul de „cel mai bun combiner"

In regiunile de sud ale țării, recoltatul păioaselor este in toi. Pentru a folosi cit mai deplin timpul prielnic și capacitatea de lucru a mașinilor, muncitorii din gospodăriile de stat s-au pregătit temeinic. Zilele trecute, trustul regional Gostat Galați, in colaborare cu Comitetul regional al Sindicatului muncitorilor din agricultură și silvicultură, a organizat la gospodăria de stat Vădeni o consfătuire cu scopul generalizării experienței inaintate a combinerilor fruntași. Cu acest prilej, combinerii Gh. Scurtu de la gospodăria de stat Vădeni, Alexandru Stanciu de la gospodăria de stat „Dr. Alexandrov" și alții și-au expus metodele folosite anul trecut in campania de recoltare, metode datorită cărora ei au realizat zilnic la recoltat 22—30 de tone de cereale.

Participanții la consfătuire s-au angajat ca in acest an să obțină zilnic cel puțin 25 de tone de cereale cu fiecare combină, luptind astfel pentru obținerea titlului de „Cel mai bun combiner".

M. AUNEANU
corespondent

Recolte bogate in gospodăriile colective

4500 kg orz în comuna Iernut

Colectiviștii din Iernut, regiunea Cluj, au inceput recoltatul orzului. După ce au cosit orzul de pe un pogon și l-au strins in clăi, colectiviștii au evaluat producția la hectar și au aflat că obțin in medie circa 4.500 kg. Evaluind și recolta de orz din sectorul individual ei au constatat că recolta lor este cu mult mai mare decit a țăranilor cu gospodării individuale.

2200 kg la hectar la Curcani

Către baza de recepție se indreptau 2 care virfuite cu saci. Văzindu-le, Ion Straus, șeful bazei, sta și se intreba: ce o fi cu oamenii ăștia? Și ce or avea in saci? Nu-și putea inchipui că membrii gospodăriei colective din Curcani, raionul Oltenița, treieraseră și acum, grăbiți, veneau să predea cerealele cuvenite statului.

Datorită ingrijirii deosebite date culturii, orzul gospodăriei colective a ajuns repede la maturitate. Colectiviștii l-au secerat in pirgă. Cind l-au treierat, colectiviștii au constatat că au scos 2.200 kg orz la hectar.

LA SECERIȘUL GRÎULUI

AU CONFECȚIONAT DISPOZITIVE PENTRU RIDICAREA CEREALELOR CAZUTE

La inceputul acestei săptămini am fost la gospodăria de stat „Filimon Sirbu" din regiunea Galați.

— Toată lumea e plecată la cimp, imi spuse cantinierul gospodăriei. S-a inceput secerișul și cu toții se ingrijesc de stringerea recoltei. Intr-adevăr, pe tarlalele secției Strimbu lucrau 8 secerători-legători la recoltatul orzului. Aci l-am găsit pe inginerul agronom Vladimir Lisnic care mi-a spus:

— Pină către asfințit terminăm de recoltat toată suprafața de 100 de hectare cultivată cu orz, iar miine trecem la aratul și insămințatul in miriște a 70 de hectare cu porumb furajer.

...Am trecut și a doua zi pe tarlaua acestei secții. Orzul era recoltat, iar 4 tractoare arau de zor miriștea. Mai incolo, la vreo 200 de metri, se auzea duduitul altor tractoare. Inginerul Lisnic mă informă că acolo s-a inceput și secerișul griului pe cele 1.140 de hectare.

— Cu această cultură, care sperăm să dea in jurul a 2.000—2.500 kg la hectar, o să avem insă oleacă de furcă. Aproape 30 la sută este culcată de furtuna care a bintuit săptămina trecută. Pina la urmă insă o să-i dăm noi de capăt. Mecanicii de la atelierul nostru au adaptat la fiecare secerătoare-legătoare și combină dispozitive pentru ridicarea culturilor căzute.

...De la gospodăria de stat m-am abătut și pe la S.M.T. Făurei care se află numai la citeva sute de metri. Și aci era „pustiu". Doar la atelierul mecanic se mai simțea oleacă de mișcare. Tocmai mă intrebam ce-or fi lucrind aci mecanicii rămași in stațiune cind tov. inginer Cristea, mecanicul șef al S.M.T.-ului, mă intimpină explicindu-mi:

— Miine incepem și recoltatul griului la unitățile pe care le deservim. In unele locuri cultura este căzută din cauza ploilor și a furtunii. De două zile insă cu toți mecanicii din atelier lucrăm la dispozitive pentru ridicarea culturilor căzute. Pină acum am și trimis pe teren, la brigăzi, dispozitive pentru 15 secerători-legători. Miine vom trimite la restul de 6 secerători care au mai rămas fără astfel de dispozitive.

...Iată oameni care-și dau tot interesul pentru stringerea recoltei.

GH. BACIU

AL CINCILEA STROPIT

La gospodăria agricolă de stat Medgidia, regiunea Constanța, se execută in vii cel de al cincilea stropit. Iată-i in fotografie pe 2 muncitori cu obișnuitele vermorele străduindu-se să facă o lucrare de cit mai bună calitate.

Negru pe alb

● In vreme ce in multe raioane din țară recoltatul păioaselor se desfășoară de-acum in ritm crescind, pregătirile pentru muncile de seceriș și treieriș sint mult rămase in urmă in raionul Alba — regiunea Hunedoara. Pină către sfirșitul lunii iunie, reparatul tractoarelor, batozelor și motoarelor nu se efectuase decit in procent de 53 la sută. In comunele Oarda de Jos, Ighin, Vintul de Jos și altele, repararea mașinilor de recoltare nu a atins nici procentul de 40 la sută, cu toate că aceste lucrări trebuiau terminate incă de la 20 iunie.

Și in raionul Marghita, regiunea Oradea, reparația utilajului necesar pentru muncile de vară este mult rămasă in urmă in sectorul particular. In acest raion, au fost reparate numai 42 la sută din batoze și 70 la sută din locomobile și tractoare. Totodată, in raionul Oradea nu s-au reparat decit 63 la sută din batozele existente.

● Lucrările de intreținere a culturilor lasă mult de dorit in raionul Liești — regiunea Galați. E suficient să arătăm intre altele, că aci peste 1.500 hectare cu păioase au rămas neplivite. In ce privește prășitul culturilor de porumb, sfeclă de zahăr și floarea soarelui lucrurile stau și mai rău. In intreg raionul, pe o suprafață de 17.000 ha cu porumb, prașila a doua nici n-a inceput. La sfecla de zahăr și floarea soarelui această lucrare nu s-a executat decit in procent de 69 la sută și respectiv 74 la sută.

Mult rămase in urmă sint indeosebi comunele Nămoloasa Tirg, Grivița, Costache Negri și Tudor Vladimirescu.

Se pune intrebarea: ce măsuri ințeleg să ia tovarășii cu munci de răspundere din raioanele de mai sus, pentru ca lipsurile arătate să fie lichidate grabnic?

SĂGEȚI

Tehnicianul agronom Nicolae Ionașcu, din comuna Oprișor, regiunea Craiova, a raportat că toate cele 8 batoze din comună sint in perfectă stare de funcțiune. Dar batoza chiaburului Pantelimon Lungoci se afla complet demontată.

— Bine! Eu trec in raport că-i reparată. Dar să ai grijă pe urmă s-o dregi neapărat!

— Păi dac-ai raportat așa, de ce s-o mai repar?

(Desen de NIC NICOLAESCU)

Ce măsuri ați luat pentru strîngerea recoltei?

Ancheta noastră

Sarcini ce se cer rezolvate

Din situația comunicată acum citeva zile serviciului regional S.M.T. Cluj reiese că in unele S.M.T.-uri, cum sint, de pildă, Sărmaș și Huedin, reparațiile sint mult intirziate. *Conducerile acestor unități au datoria să ia măsuri eficace pentru terminarea reparațiilor in cel mai scurt timp.*

Sfaturile populare și organele agricole trebuie să urmărească totodată cu atenție și să ia măsurile necesare pentru grăbirea reparației uneltelor și mașinilor de recoltare din sectorul particular și din gospodăriile colective, unde planul de reparații a fost realizat abia in procent de 70 la sută la batoze, 79 la sută la locomobile, 75 la sută la tractoare și 40 la sută la secerători simple.

Ținind seama de timpul ploios din acest an, organele agricole au datoria să recomande producătorilor din regiunea noastră să extindă *metoda de uscare a snopilor pe pari,* așa cum se obișnuiește in raioanele Bistrița, Năsăud, Beclean și altele, spre a evita neajunsurile și pierderile pe care le pot cauza ploile.

Așa cum se prevede in planul de măsuri aprobat de C.C. al P.M.R. și Consiliul de Miniștri cu privire la organizarea campaniei agricole de vară, la 5 zile după recoltat se va trece fără intirziere la căratul snopilor la arii și așezarea lor in stoguri (șire), astfel ca treierișul să se inceapă imediat.

In vederea succesului campaniei de vară, in aceste zile trebuie să se acorde o deosebită grijă terminării lucrărilor de amenajare și electrificare a ariilor. Pe ariile neelectrificate e necesar să fie amenajate instalații de iluminat, in așa fel incit la fiecare batoză să se lucreze și in timpul nopții fapt care va asigura scurtarea perioadei de treieriș și eliberarea de la treieriș a unui insemnat număr de tractoare și atelaje care să poată fi folosite la executarea dezmiriștitului și a arăturilor de vară.

Pentru buna desfășurare a treierișului, sfaturile populare trebuie să se *preocupe din timp de organizarea echipelor de furcași sau a celelor care vor deservi batozele, organizind cite 2—3 schimburi la fiecare batoză, astfel ca treierișul să se desfășoare ziua și noaptea fără intrerupere.*

Ing. VASILE MLESNIȚA
vicepreședinte al Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Cluj

Vom scurta durata secerișului și treierișului

In acest an, in raionul nostru, din cauza căderii cerealelor, folosirea secerătorilor-legători, a secerătorilor simple și a combinelor este mult ingreunată, fiind nevoie ca secerișul să se facă pe suprafețe mari cu mijloace manuale.

Pentru a nu se intirzia cu recoltatul peste epoca de coacere in pirgă, au fost organizate in toate unitățile agricole socialiste din raion echipe formate din cosași, legători de snopi și mănunchieri. Totodată, in numeroase comune ale raionului se vor forma grupe de intrajutorare, alcătuite pe bază de rudenie și vecinătate. Pentru a se inlătura eventualele neințelegeri ce s-ar putea ivi intre membrii grupelor de intrajutorare, secerișul se va face o zi pe locul unuia, iar in ziua următoare in lanul altuia, metodă care a fost aplicată cu rezultate foarte bune și in anul trecut.

In vederea scurtării duratei treierișului vom folosi la maximum capacitatea de lucru a batozelor pe care le avem in raion. In acest scop, am organizat 14 arii electrificate și 28 de arii iluminate la care se va lucra zi și noapte. La gospodăria colectivă din comuna Borș se va folosi metoda „Brediuk" și un cuplu de două batoze acționate de un tractor. Pentru buna deservire a garniturilor de treier vor fi organizate echipe permanente de muncitori. De asemenea vom lua măsuri ca snopii de cereale să fie transportați fără intirziere pe arii și clădiți in stoguri.

Pentru a se evita amestecul de cereale la treieriș și pentru eliminarea timpilor morți care se creează cu prilejul schimbării sitelor au fost luate măsuri ca stogurile să fie clădite pe arii pe specii de cereale.

In scopul asigurării bunei funcționări a batozelor pe toată perioada treierișului au fost organizate și două ateliere mobile, care vor interveni rapid acolo unde va fi nevoie.

In acest fel, vom reuși să treierăm zilnic cite 1.613 tone de cereale și să terminăm lucrarea in 31 de zile.

Ing. C. MANU
de la Secția agricolă a raionului Oradea, regiunea Oradea.

Pentru fondul central al statului

Să livrăm cereale de bună calitate și la timpul potrivit

Pline de rod, lanurile de păioase i-au primit de curind pe secerători. Folosind combinele și secerătorile-legători, oamenii se intrec din zori și pină noaptea la strinsul orzului și griului.

Pină acum citeva zile, in regiunea București au fost recoltate păioasele de pe 37.000 hectare. Muncitorii gospodăriei de stat Jegălia, regiunea Constanța, au secerat 308 ha de orz, colectiviștii din comuna Izbiceni, regiunea Craiova, au recoltat cu combina intr-o singură zi 30.000 kg orz, obținind la hectar o producție de 3.000 kg.

Veștile acestea ca și multe altele dovedesc cu prisosință că bătălia pentru stringerea recoltei de păioase se desfășoară cu tot mai multă intensitate in mai toate regiunile țării. Hambarele harnicilor muncitori ai ogoarelor și cele ale statului vor fi in curind pline cu griu și orz din noua recoltă.

După cum se știe, plenara C.C. al P.M.R. din decembrie 1956, a hotărit desființarea sistemului de cote obligatorii la majoritatea produselor agricole și trecerea la imbunătățirea și extinderea sistemului de contractări și achiziții de produse agricole in scopul asigurării fondului central de cereale al statului. Ca urmare, Consiliul de Miniștri a elaborat Hotărirea privind regimul de contractare a cerealelor, creindu-se astfel condiții avantajoase pentru producătorii agricoli contractanți.

Atit unitățile cooperației de consum, cit și I.R.C.A.-Recolta au contractat cu producătorii agricoli mari cantități de griu-secară, orzoaica, porumb și floarea-soarelui, depășindu-se astfel cantitățile de cereale prevăzute. Bunăoară, pină de curind cooperativele sătești au contractat 14.800 vagoane de griu-secară, peste 6650 vagoane porumb, aproape 2770 vagoane floarea-soarelui și peste 680 vagoane orzoaică.

Cantitățile de cereale pe care producătorii agricoli le vor vinde statului contribuie din plin la formarea fondului central — la aprovizionarea populației orășenești, la aprovizionarea industriei cu materii prime agricole, la dezvoltarea intregii economii naționale.

Pe zi ce trece, strinsul recoltelor de păioase se apropie de sfirșit. O dată cu treierișul va incepe și inmagazinarea belșugului de cereale din acest an. O datorie ce izvorăște din patriotismul harnicilor muncitori ai ogoarelor, ca și din prevederile contractelor incheiate de ei cu statul, este deci aceea a livrării de indată a cerealelor contractate.

Livrind cereale de bună calitate și la timp țăranii muncitori răspund cu dragoste eforturilor pe care clasa muncitoare le face pentru a asigura condițiile progresului tehnic al agriculturii și bunăstării țărănimii.

Oameni ai muncii de pe ogoare! Mai multe cereale — ca și alte produse agricole — trimise la orașe, inseamnă mai multe mărfuri industriale, tractoare, semănători, secerători, combine, batoze și alte mașini agricole trimise la sate, pentru lucrarea pămintului in cele mai bune condiții, pentru sporirea producției agricole, pentru ridicarea nivelului vostru de trai material și cultural.

Cultura și viața

Știți să răspundeți?

In dorința de a-i stimula pe cititorii ziarului nostru să studieze pe scară cit mai largă lucrările apărute sau cele ce apar din domeniul agro-zootehnic, continuăm concursul de întrebări intitulat „Știți să răspundeți?"

Răspunsurile se vor trimite pe adresa ziarului nostru în termen de două săptămîni de la data publicării lor, cu mențiunea: „Pentru concurs". Ele trebuie scrise citeț și semnate cit se poate de descifrabil, indicîndu-se ocupația și adresa concurentului. La încheierea concursului, care va dura trei luni, cînd vom publica și răspunsurile exacte, cîștigătorii vor fi stabiliți pe baza punctajului obținut.

Pentru cele mai multe răspunsuri exacte se vor acorda:
Premiul I — un aparat de radio.
Premiul II — un patefon.
Premiul III — o mașină de bătut porumb.

In afară de cele trei premii, se vor acorda mai multe mențiuni, pe baza exactității răspunsurilor primite.

Publicăm mai jos a treia serie de întrebări:

● Care este rasa de capre a cărei producție de păr are însușiri textile?

● Care animal domestic are cea mai mare capacitate de producere a laptelui?

● Care este recordul cantității de lînă fină și de la ce rasă s-a obținut?

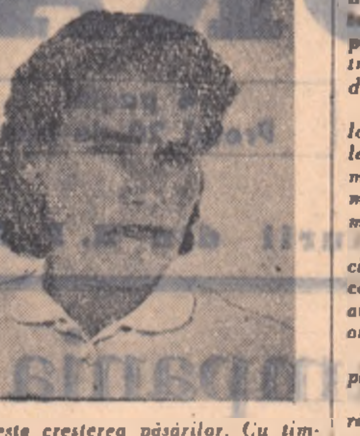
● Care este producția maximă de lapte obținută de la oi și de la ce rasă s-a obținut?

● Care este denumirea hibrizilor dintre oaie și capră și în ce țară au fost obținuți?

BRIGADIERA

O poartă înaltă bătută în paftale de fier. O alee largă mărginită de cireși tineri. Pe dreapta și pe stînga mă întîmpină numeroase căsuțe albe, în jurul cărora roiesc găini și cocoși din rasa Rhode-Island. In „biroul" secției avicole a gospodăriei de stat Afumați, raionul Brănești, o elevă în halat alb mă poftește pe un scaun de pai și-mi spune să aștept puțin pînă o cheamă de la treburi pe brigadieră. Așteptarea se prelungește și încep să observ în jur lucrurile. In față, un fel de farmacie. După geam identific zeci de flacoane cu sticluțe. Iată-le dară pe îngrijitoarele de pui și găini și „doftorese".

Brigadiera Ana Avesalon apare în prag aproape fugind. Este o femeie cam la 30 de ani, înaltă, cu părul castaniu și ochii vii, prietenoși.

Acum o recunosc. I-am mai văzut chipul pe unele afișe, cu prilejul alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională.

Se bucură că are prilejul să comunice la ziar „ultimele succese dobîndite la secția avicolă a gospodăriei".

— Eu lucrez aci din anul 1949, îmi spune tov. Avesalon. Cînd eram copilă, am dus-o greu de tot. Că tatăl meu era muncitor în portul Călărași și cîștiga abia atît cît să nu murim de foame toți cei șapte ai casei. Am muncit pe unde am putut de mică, dar mulțumire n-am aflat decît aci, în gospodăria noastră de stat. La început, nu mi-a fost ușor. Sînt multe de învățat și în ce privește creșterea păsărilor. Cu timpul însă...

Și brigadiera mi-a povestit cum a urmat cursurile unei școli din Buzău, cum a început să-și însușească metodele științifice de creștere și furajare a păsărilor. Cînd s-a înapoiat în gospodărie, lucrurile mergeau prost la secția avicolă. Mortalitatea printre păsări era mare. A stat de vorbă cu îngrijitoarele și le-a spus:

— Trebuie să facem și noi o cotitură în muncă. Să punem umărul pentru ca secția să devină rentabilă. Să trimitem tovarășilor de la orașe ouă cît mai multe și carne de pasăre. E nevoie însă să muncim altfel.

Au luat așa dar măsuri pentru dezinfectarea padocurilor. Au cerut sprijinul conducerii gospodăriei. Terenurile din jurul padocurilor au fost arate și însămînțate cu lucernă. Păsările au avut astfel masă verde din belșug. Au aplicat și alte metode noi de muncă pentru a stimula ouatul și creșterea în greutate a păsărilor. Producția a început să crească, iar mortalitatea să scadă.

...Am ieșit în ogradă și ne-am îndreptat spre un padoc mare. Îngrijitoarea Ivașcu Ioana tocmai „servea" păsărilor o rație compusă din concentrate, lapte tras, săruri minerale, făină de carne și altele.

— Iarna folosim în furajarea păsărilor și metoda biotermică (furaje puse la dospit) mi-a spus Ana Avesalon cu mîndria celui care de acum a făcut un mare pas înainte, pe drumul cuceririi metodelor moderne de lucru.

Cu vorba, am aflat că datorită muncii sîrguincioase a îngrijitoarelor, sub conducerea brigadierei, în 1956 secția avicolă a gospodăriei a dat 40.000 de ouă peste plan.

— Dar anul acesta? am întrebat-o pe brigadieră.

— Planul pe primul semestru, mi-a răspuns în locul ei îngrijitoarea utemistă Palade Teodora, l-am îndeplinit încă de la 3 iunie. Am trimis de aci 350.000 ouă. Noi vrem ca în septembrie să îndeplinim în întregime planul anual.

Am poposit rînd pe rînd la toate halele. Păsările parcă o cunoșteau pe brigadieră. De cum intra într-o curte, alergau din toate părțile și se adunau în jurul ei...

Cînd ne-am reîntors în biroul-farmacie al secției, era ora prînzului. Într-o fotografie, am văzut prinsă pe pieptul brigadierei Medalia Muncii. Din sală, o chemau acum două eleve din anul al treilea al unei școli de zootehnie, care fac practica de vară în cadrul secției. Tov. Avesalon s-a scuzat că și aci, la îndrumarea viitoarelor cadre de zootehniști, treburile o chemau grabnic.

...M-am gîndit atunci că într-adevăr brigadiera merită din plin prețuirea de care se bucură azi nu numai în raion, dar în întreaga regiune, printre săteni și muncitorii din zootehnie.

AL. RAICU

Cît mai mulți cartofi plantați în vară

● Se recomandă ca în regiunile de munte și de deal plantarea de vară să se facă pînă la 10 iulie, iar în cele de cîmpie între 10—15 iulie. ● Adîncimea de plantare trebuie să fie în jur de 15—17 cm.

Plantarea cu tuberculi noi

Plantarea de vară a cartofului este un mijloc prin care știința agricolă ne ajută să obținem o sămînță mai valoroasă, capabilă să dea rod bogat. Această metodă poate fi aplicată în două feluri: cu tuberculi vechi, recoltați în toamna anului precedent sau cu tuberculi noi.

Iată cum se pregătesc cartofii pentru plantarea cu tuberculi noi.

In aceste zile, se recoltează tuberculii din soiurile timpurii ca: roz de vară, viola, galben timpuriu, Gulbaba, etc. Recoltatul se face numai de la tufele cele mai bine crescute, sănătoase și productive. Tuberculii se taie în lungul lor în două sau mai multe bucăți, avînd însă grijă ca pe fiecare bucată să rămînă cîte 2—3 ochi (colți). Tuberculii tăiați se scufundă timp de 20—30 de minute într-o soluție pregătită din apă cu thiouree, în concentrație de 2—3 la sută (la o sută litri de apă se folosesc 2—3 kg de praf de thiouree). Cultivatorii de cartofi pot să-și procure thiouree contra cost de la secțiile agricole regionale și raionale sau de la depozitele de semințe ale AGROSEM-ului (fostul ISAPVS).

După ce au fost tratați cu soluția de thiouree, cartofii se scot și se pun la sudație, acoperindu-se cu saci sau cu rogojini. Ei se țin astfel 2—8 ore. După sudație, bucățile de cartofi se înfig cu tăietura în jos și se îngroapă pe jumătate într-un strat de nisip care a fost mai înainte umezit cu apă rece. Pe măsură ce se așează, cartofii se acoperă imediat cu un strat de paie, gros de 7—10 cm. Pentru ca atît tuberculii cît și nisipul și paiele să fie în permanență umede, vetrele de cartofi se stropesc cu apă dimineața și seara. Din cinci în cinci zile, se controlează vetrele pentru a se îndepărta tuberculii stricați. După 5—6 zile, cartofii încep să încolțească. Îndată ce au început să apară colții, tuberculii se plantează în cîmp.

Atenție la timpul și adîncimea de plantare

Dacă plantarea se face cu tuberculi vechi, este nevoie să se aleagă și să se separe din cartofii iarovizați cei stricați sau cei cu colții subțiri cît firul de ață. Din astfel de cartofi nu vor răsări plante și vom avea în lan multe goluri. In ceea ce privește epoca de plantare, s-a constatat că cea mai potrivită pentru regiunile de munte și de deal este între 1—10 iulie, iar pentru cele de cîmpii e între 10—15 iulie.

Recolta pe care o vom culege la toamnă depinde în mare măsură și de adîncimea la care sînt plantați tuberculii. Din experiențele făcute în diferite părți ale țării s-a constatat că plantarea de vară trebuie făcută în toate regiunile, la adîncimea de circa 15—17 cm. In felul acesta, răsărirea este uniformă, plantele cresc bine și dau o recoltă sporită.

La plantarea cu tuberculi noi bucățile de cartofi se pun cîte 2 la cuib. Imediat după plantare, cultura se udă. A doua udare se face în timpul răsăririi. Udările următoare se fac din 7 în 7 zile, iar după înflorit din 5 în 5 zile.

Acolo unde aceste reguli agrotehnice au fost aplicate rezultatele nu au întîrziat să se arate. La gospodăriile agricole colective Cărpiniș, Jimbolia și Aradul Nou din regiunea Timișoara bunăoară, cultura de cartofi plantată vara a dat anul trecut 10—12.000 kg. la hectar.

*

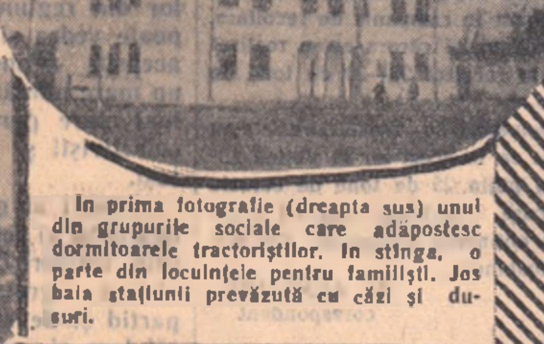
Comparînd rezultatele obținute pînă în prezent în diferite regiuni la plantarea de vară a cartofului se constată mari deosebiri. In unele regiuni ca de pildă: Stalin, Autonomă Maghiară, Cluj, Timișoara și Baia Mare, unde plantării de vară i s-a dat importanța cuvenită, s-a ajuns ca în ultimii ani să se obțină cartofi de sămînță mai productivi cu circa 20—60 la sută decît soiurile comune.

Din păcate sînt însă și regiuni — ca Bacău, Suceava, Hunedoara, Galați și altele — unde plantarea de vară a cartofului nu este practicată în măsura posibilităților. Ba ceva mai mult, în regiunile mai sus amintite se constată chiar o împotrivire cînd este vorba să se pună în practică această valoroasă metodă invocîndu-se motive care mai de care mai neîntemeiate.

In vara aceasta este necesar ca organele agricole să acorde o atenție mai mare sprijinirii și îndrumării cultivatorilor în scopul aplicării plantării de vară pe suprafețe cît mai mari. Procedîndu-se astfel, se va putea obține un material de sămînță valoros, capabil să producă în anii următori o recoltă sporită și de calitate.

V. COMARNESCU

CREȘTE NIVELUL DE TRAI al MECANIZATORILOR

In prima fotografie (dreapta sus) unul din grupurile sociale care adăpostesc dormitoarele tractoriștilor. In stînga, o parte din locuințele pentru familiști. Jos baia stațiunii prevăzută cu căzi și dușuri.

In ograda S. M. T.-ului Sărulești, regiunea București, pînă nu de mult existau numai niște clădiri vechi, scunde, ce adăposteau birourile și atelierele. In ultimul timp însă înfățișarea stațiunii s-a schimbat cu totul.

In afară de ateliere noi și remize aci au fost ridicate și numeroase construcții moderne necesare creșterii nivelului de trai al mecanizatorilor.

Ce să citim

„Rătăcirile lui Salamon"
„Roata cu șapte spițe"

De curînd au apărut în colecția Albina a Editurii de Stat pentru Literatură și Artă două cărți pe care le recomandăm cititorilor noștri. Acestea sînt: „Rătăcirile lui Salamon" de Sütő András și „Roata cu șapte spițe" de Dominic Stanca.

Numele lui Sütő András este de bună seamă cunoscut cititorilor noștri dintr-o seamă de povestiri în care el înfățișează problemele satului de azi, transformările petrecute în conștiința țăranilor noștri.

In povestirea „Rătăcirile lui Salamon" Suto András ne înfățișează căutările, dibuirile unui săcui sărac, dar cinstit, harnic, iscusit, cu adevărate mîini de aur. Din păcate însă, Salamon nu găsește tocmai ușor drumul cel drept în viață. Greoi, potolit, mai puțin descurcăreț, Salamon cumpără de la un chiabur o mașină de tăiat lemne — veche și hodorogită — care se și strică peste cîteva săptămîni. Totuși Salamon cel sărac a devenit peste noapte proprietar de mașină și va trebui să treacă printr-o seamă de pilduitoare întîmplări pînă își va găsi liniștea și fericirea în gospodăria colectivă alături de ceilalți țărani muncitori din sat.

Scrisă cu mult umor și voiciune, povestirea se citește cu un deosebit interes.

*

„Roata cu șapte spițe" ne readuce în fața ochilor un crîmpei din marea și tulburătoarea răscoală a lui Horia și ortacilor săi, care au pornit din ponoarele și piscurile semețe ale Apusenilor, cu țăpini și coase, cu cremenea în șerpare, sătui de sărăcie și de batjocura asupritorilor, în zvonuri de clopot și bucium de tulnic, să frîngă puterea clinească a grofilor.

Cele șapte momente care alcătuiesc această povestire de o mare putere evocatoare oferă cititorului o imagine emoționantă a desfășurării răscoalei. „Roata cu șapte spițe", scrisă de Dominic Stanca, are valoarea unui document istoric și omenesc profund și plin de o adîncă poezie.

Cărți noi

F. M. DOSTOIEVSKI: Umiliți și obidiți. (Ed. Cartea Rusă). 408 pag. 10 lei

A. I. KUPRIN: Povestiri. (Ed. Tineretului). 100 pag. 2 lei

I. HAȚEGAN — I. ȘUTEANU: Normarea tehnică a muncii în agricultură (Ed. Agrosilvică de Stat). 120 pag. 2,75 lei

V. CANDELA: Organizarea brigăzii de tractoare. (Ed. Agrosilvică de Stat). 84 pag. 1,75 lei

F. STANCIULESCU, G. FILOTTI, N. VASILESCU: Amplasarea construcțiilor în gospodăriile agricole colective. (Ed. Agrosilvică de Stat). 116 pag. 4,75 lei

E. TAȘCU: Ateliere de reparații S. M. T. (Ed. Agrosilvică de Stat). 288 pag. 8 lei

Școala bunului trai

Bileca Tomache, colectivist din comuna Palazul Mare, regiunea Constanța, îmi povestea deunăzi că înainte de a intra în gospodăria colectivă, avea șapte hectare de pămînt și aproape o sută de oi. Era, cu alte cuvinte, țăran mijlocaș, dar nivelul său de trai era foarte scăzut. Locuia într-o casă acoperită cu paie, veche și dărăpănată. Mînca la mîri ce și dormea împreună cu întreaga familie în patul cu rogojină.

Laptele, lîna și toate produsele gospodăriei le vindea la oraș. Pentru el și familia lui nu oprea aproape nimic. Pe acea vreme, gîndul lui Tomache, — ca de altfel al multor țărani muncitori din țara noastră — era de a strînge ban lîngă ban, ca să-și mai cumpere 2-3 pogoane de pămînt pentru a-l ajunge din urmă pe bogătanii satului. Bineînțeles însă că foamea la care se osîndea de voie sau de nevoie nu l-a ajutat la nimic. Adesea a fost în primejdie de a se rostogoli pînă în pragul sărăciei și a trebuit să facă mari sacrificii ca să-și mențină... gospodăria.

— Așa a fost odată! mi-a spus zîmbind Tomache Bileca. Astăzi e cu totul altfel. In gospodăria colectivă am învățat nu numai să muncim mai cu spor, dar și să trăim mai bine.

Vorbele fostului țăran mijlocaș, astăzi fruntaș în brigada zootehnică a colectivei, le-am înțeles deplin în momentul cînd am ajuns în gospodăria lui personală. Casa nouă de zid a lui Tomache își arăta fața în soarele dimineții. Oțetarul scorburos și salcîmul bătrîn își aruncau umbrele spre uliță, înlesnind ca soarele să-și reverse puzderia de aur peste grădina de zarzavat.

Abia am intrat pe poartă și din fundul grădinii a alergat spre noi un băiat de vreo opt ani. Jucîndu-și ochii negri, băiatul îi spunea lui taică-său că a udat grădina de dimineață. In tot acest timp mă observa însă pe furiș, curios să afle cine sînt și ce caut la ei. In prag au apărut apoi o fată cu obrajii rumeni și încă un băiat.

— Poftim... Intrați înăuntru, m-a îmbiat gazda, făcîndu-mi semn cu mîna spre ușa deschisă.

Am intrat. Odăile spațioase, cu podele de scînduri, străluceau de curățenie și bunăstare. De la cuverturile așternute pe jos pînă la paturile noi, cu saltele de lînă, și la aparatul de radio, toate vorbeau de la sine. Ne aflam în casa unui gospodar înstărit.

— Aici încă n-am putut să pun dușumele. Le voi pune în vara asta, mi-a spus Bileca întorcînd întrerupătorul și stingînd becul uitat aprins de copii.

Apoi, ca și cum ar fi vrut să-mi ceară iertare că nu era și camera aceea în deplină ordine, a adăugat:

— Nu le putem face pe toate deodată! Casa am ridicat-o în '56. La anul, o să-mi clădesc și o bucătărie de vară și grajd nou pentru vacă.

Am aflat apoi că în afară de veniturile de la gospodăria colectivă, Tomache mai avea în ogradă și o vacă de lapte, doi porci și vreo 15 oi. Stupii de albine îi lipseau. La Palazul Mare încă nu s-a încetățenit obiceiul de-a crește albine. Caișii tineri, sădiți din toamna anului trecut, îi vor îndemna poate să-și aducă în grădină și cîțiva stupi. Unui gospodar îi stă rău dacă nu are și asemenea lucruri în jurul casei.

Gazda mi-a povestit apoi că în trecut, în Palazul Mare, ca și în alte localități din Dobrogea, apa de băut era o problemă grea fiind adusă cu sacalele de la mari depărtări. Astăzi, ca aproape peste tot în sat, și în casa lui Tomache este apă curentă. Gospodina nu are nevoie decît să deschidă robinetul galben de alamă și apa va începe să gîlgîie zgomotoasă și răcoritoare.

N-am stat în casa lui Tomache Bileca decît puțină vreme dar mi-a fost de-ajuns să-mi dau seama de schimbările petrecute nu numai în felul de trai, dar și în felul de a gîndi al fostului mijlocaș. Odinioară, de teama zilei de mîine, Tomache lega cu șapte noduri băierile pungii și răbda de foame, ca să mai poată aduna ceva, să aibă bani albi pentru zile negre. Se întîmpla însă că toate zilele vieții sale erau și negre și fără bani...

Astăzi, cu totul alte gînduri are Tomache Bileca. Vrea să trăiască omenește, să se bucure cît mai mult de binefacerile civilizației, de rodul muncii sale. Și dorința lui nu mai e un vis searbăd, ci o realitate. Petrecîndu-mă pînă la stația de autobuz mi-a povestit că în anul viitor vor face căminul cultural nou, cu săli de lectură și de cinematograf, iar în cîțiva ani, ulițele satului vor fi pietruite ca la oraș. Și în timp ce postul de radioficare transmitea un cîntec vesel, gazda mi-a arătat un parc pe lîngă care treceam:

— L-am terminat de curînd. Ne-a costat 80 de mii de lei. Trebuia să-l facem p-ăsta. Pentru tineret. Pînă acum trei ani, aici era un maidan plin de gunoi și bălării, a adăugat el mîndru.

Cînd m-am urcat în autobuz lîngă mine s-a așezat un bătrîn de vreo 60 de ani. Era duminică și se ducea cu nevasta la mare, la plajă. Mîndria cu care moșneagul mi-a povestit despre gospodăria lor colectivă, despre stația de radioficare, cu difuzoare la fiecare colț de uliță, m-a făcut să-mi aduc aminte vorbele lui Bileca. Într-adevăr, gospodăria colectivă este nu numai un izvor al belșugului, ci și o școală care-i transformă pe oameni și-i învață să trăiască o viață nouă.

ION TANASE

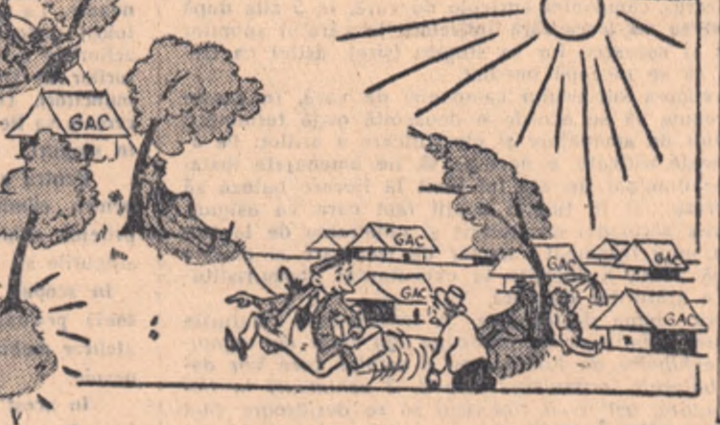
SATIRĂ...

MOARĂ NEFERECATĂ

Hîrîie, tușește, latră
Și din roată și din piatră.
De atîta trăncăneală
Te apucă amețeală.
Cînd vezi scocul plin de spumă
Zici că macină, nu glumă!
Și te bucuri c-ai să ai
Și făină și mălai.
Dar făină nu găsești
Nici pe-un șoarec să-l orbești.

FLORIAN SAIOC

După ce aleargă unii agronomi

Colectivistul: — De ce-ați plecat de la noi?
Agronomul: Am găsit dincolo un „loc" liber!

(Desen de NIC. NICOLAESCU).

„Mîna dreaptă"

Personaje: *Directorul S.M.T.-ului; Vasile*

(Cabinetul directorului. Cineva ciocănește la ușă.)

Directorul: Intră!

Vasile: Să trăiți, tovarășe director! M-ați căutat?

Directorul: Ascultă Vasile, întîrziem cu reparatul batozelor. Iar mă presează de sus! Îmi ești tiz și pe deasupra sîntem și consăteni. Se cheamă că ești omul meu, sau cum s-ar zice mi-ești mîna dreaptă! Ții minte că n-au vrut să te numească fiindcă ziceau ei... Dar eu m-am făcut luntre și punte și te-am numit șeful atelierului. In tine mi-e nădejdea... Ia zi cum stăm cu reparația batozelor.

Vasile: Fii liniștit tovarășe director. Treabă la cataramă, după grafic, marca Urs.

Directorul: Bravo! Așa te vreau tizule! Așa-i cînd ai omul tău.

Vasile: Eh, ne dăm și noi silința, tovarășe director!

Directorul: Așaaa. Vasăzică avem în stațiune 4 batoze pentru reparații...

Vasile: Patru, tovarășe director!

Directorul: Dintre care una — fie vorba între noi — era bună...

Vasile: Așa-i. Să-i iei la rost de ce au băgat-o în reparații?

Directorul: Nu-i nimic. Nu-ți fă inima rea!

Vasile: Just, tovarășe director!

Directorul: Dar a doua?

Vasile: A... doua, îi lipsea un lagăr. Dar l-am pus. (pentru sine): L-am scos de la prima.

Directorul: Bun. A treia batoză avea cureaua ruptă. Cum ai rezolvat-o Vasile?

Vasile: A-a, păi am schimbat-o. Ce, aia mai era curea, tovarășe director! S-o repari, nu făcea. Pierdeam timp. I-am pus o curea... cum scrie la carte, prima-ntîia (pentru sine): Am scos-o de la a doua batoză!

Directorul: Așa, Vasilica, așa. Halal șef!

Vasile: Ne dăm silința tovarășe director!

Directorul: Dar cealaltă batoză avea joc la tobă și nu mai știu ce; ai strîns-o Vasilica?

Vasile: Floare la ureche, tovarășe director. Să vedeți numai ce lozincă i-am atîrnat. Știți, de la un kilometru se vede: „Cu toba reparată vom îndeplini planul înainte de termen!" Cum vi se pare?

Directorul: E tare, Vasilica, e tare. Bună ideea cu lozinca...

Vasile: Aveți dreptate tovarășe director, e bună ideea cu lozinca... (pentru sine): Dar toba nu-i deloc bună!

(Sună telefonul)

Directorul: (ridicînd receptorul) Alo, cine? Da... Aha... imediat, imediat (către Vasile după ce pune receptorul în furca aparatului): A venit un tehnician de la minister să controleze batozele. Vasile, băiete, tocmai la țanc. Ce zici?

Vasile: Taman la țanc. (pentru sine): Să vedem pe unde scoatem cămașa...

Directorul: Ce zici Vasile?

Vasile: Ziceam că am făcut o treabă bună (pentru sine): Am făcut-o fiartă.

Directorul: Hai să mergem Vasile.

Vasile: De dus ne ducem, dar să vedem cum ne întoarcem...

Directorul: Ce tot mormăi Vasilică?

Vasile: A, nimic, tovarășe director. Adică... ziceam că trebuie să mergem înainte, mereu înainte...

(Ies amîndoi. Un moment scena rămîne goală. După cîtva timp directorul se întoarce singur. Se trîntește frînt pe primul scaun).

Directorul: (cu glasul înecat de amărăciune) Vasilica... Vasilece! Și tiz și consătean pe deasupra... Mîna mea dreaptă... Usca-ți-s-ar dreapta, că ai stricat și batoza aia care era bună și m-ai făcut de rîs în lume! Oh, oh și mi-am făcut-o singur — singurel, cu mîna mea... dreaptă...

NICOLAI SIROV-TARAS
din ziarul „Za cooperativno Zemedelie" R. P. Bulgaria

Și UMOR

DIN EXPERIENŢA GOSPODĂRIILOR COLECTIVE ŞI ÎNTOVĂRĂŞIRILOR AGRICOLE

Mai puternici

„Vrem să fim mai puternici" — şi-au zis gospodarii din cele 8 întovărăşiri existente în comuna Piscul Vechi, raionul Calafat, cînd au propus să se unifice întovărăşirile. Ei s-au convins că într-o unitate cooperatistă mai mare şi mai bine organizată se munceşte mai cu spor. Iată de ce astăzi la Piscul Vechi există numai două întovărăşiri în loc de 8, cîte erau mai înainte de unire. În satul Ghidici din comuna Piscul Vechi erau 4 întovărăşiri care cuprindeau în total 366 familii de ţărani muncitori cu 323 ha pămînt arabil. Înainte de comasare nu toate întovărăşirile obţineau rezultate bune în producţie. De pildă, întovărăşirea „Drumul belşugului" an de an obţinea producţii mari. Lucrau pămîntul în comun, foloseau atelajele laolaltă. Muncile agricole se desfăşurau organizat şi la timp, pe brigăzi şi echipe. De asemenea evidenţa muncilor agricole se ţinea pe echipe, brigăzi, şi mai departe, pe oameni. Întovărăşiţii erau mulţumiţi de rezultatul muncii lor. În schimb, la întovărăşirile „Hărnicia" şi „Al doilea Congres" lucrurile nu prea mergeau. Şi iată că într-una din adunările generale ale întovărăşirii „Hărnicia" membrii ei au propus unificarea celor 4 întovărăşiri din satul Ghidici. Propunerea a fost discutată şi în celelalte întovărăşiri şi primită cu bucurie. În felul acesta a luat fiinţă o singură întovărăşire sub denumirea „Drumul belşugului".

Ing. C. DAVID.

Ramuri rentabile

Între vorba şi fapta colectiviştilor din Tiream, raionul Carei, nu se află deosebire. Iată încă o dovadă că aşa stau lucrurile: cînd la începutul anului adunarea generală a dezbătut planul de producţie, s-a luat hotărîrea să se folosească toate posibilităţile pentru dezvoltarea multilaterală a gospodăriei. S-a trecut de îndată la traducerea în viaţă a acestei hotărîri. De curînd, colectiviştii au terminat amenajarea unui eleşteu pentru peşte. Cele 160 de gîşte cumpărate în luna trecută sînt numai începutul unei mari crescătorii de păsări. Zilele trecute gospodăria a deschis şi o fabrică de sifoane.

Însemnate venituri vor realiza colectiviştii din vînzarea celor 1.116 kg de lînă obţinută de la cele 244 de oi de rasă merinos, precum şi din cărămidăria construită în acest an care are o capacitate de ardere de 350.000 bucăţi cărămidă anual.

Pentru realizarea unor venituri băneşti cît mai mari, colectiviştii dau mare atenţie bunei îngrijiri a celor 23 de scroafe fătătoare şi a celor 55 de purcei puşi la îngrăşat.

VASILE POP
corespondent

INTOVĂRĂŞIŢII din satul MARGINEANU

Există pe întreg cuprinsul ţării întovărăşiri care obţin tot mai bune rezultate de la an la an, datorită faptului că munca lor este bine organizată, lucrările se fac în comun, iar aplicarea agrotehnicii este pentru întovărăşiţi literă de lege. Şi mai e ceva. În aceste întovărăşiri ţăranii muncitori au intrat cu tot pămîntul. O astfel de întovărăşire agricolă există şi în satul Mărgineanu din raionul Mizil. Abătîndu-mă zilele trecute pe acolo am văzut fapte care m-au bucurat mult. Culturile sînt îngrijite ca nişte straturi de flori. În lanul de grîu, spicele începuseră să dea în pîrgă. „Peste cîteva zile începem secerişul în comun", mi-a spus tov. Manoie Gulie, preşedintele întovărăşirii.

Curios să aflu cum se munceşte în această întovărăşire fruntaşă mi s-a răspuns:

— Trebuie să spun de la bun început că anul acesta numărul întovărăşiţilor a crescut cu încă o dată faţă de anul trecut. Din această cauză încă nu am reuşit să organizăm cum trebuie munca. După ce ne-am adunat în tarlaua cea mare parcelele de pămînt ce fuseseră răspîndite în hotarul comunei, unii au spus:

— Hai să-l împărţim. Fiecăruia cu cît a venit în întovărăşire.

Alţii, mai luminaţi, n-au fost de aceeaşi părere.

— Auzi frate — ziceau ei — după ce am făcut tarlaua, să ne apucăm s-o împărţim din nou cu ţăruşi şi să lucrăm fiecare pe petecul nostru de pămînt, cum ne-o tăia capul şi cînd om putea? Ce-o să se aleagă din recolta noastră?

Despre toate acestea s-a vorbit în adunarea generală. La urmă toţi au găsit cu cale că-i mai bine să se lucreze pămîntul laolaltă. Tractoarele au arat tarlaua întreagă, pe care întovărăşiţii cu atelajele lor şi S.M.T.-ul cu semănătorile au însămînţat grîul.

La păioase, întovărăşiţii din Mărgineanu fac toate muncile în comun. La împărţirea recoltei fiecare primeşte cît i se cuvine după suprafaţă şi munca depusă.

— Arăturile le-am făcut cu tractoarele S.M.T. şi cu atelajele noastre — îmi spunea preşedintele întovărăşirii. Sămînţa de porumb am adunat-o de la fiecare întovărăşit. Semănatul l-am făcut tot în comun cu maşinile S.M.T. şi cu atelajele. Am împărţit apoi suprafaţa semănată cu porumb pe grupe de familii; fiecărei grupe i s-a dat atîta teren cît au la un loc cu porumb toate familiile din această grupă. Cernat Bobleacă are un cal şi o prăşitoare. El s-a ajutat la prăşit cu Burlacu P. Sterian şi cu Bobleacă C. Stelian, care nu au atelaje. Şi aşa mai departe.

Muncind în felul acesta întovărăşiţii au avut numai de cîştigat. Ţăranii întovărăşiţi aducîndu-şi tot pămîntul în întovărăşire s-au bucurat din plin de roadele întrajutorării, ale folosirii maşinilor şi tractoarelor pe suprafeţe întinse. Avînd tot pămîntul în întovărăşire ei lucrează numai aici, sînt interesaţi să facă muncă bună, spre a obţine recolte cît mai mari, venituri sporite. Cu tot timpul secetos din anul trecut, întovărăşiţii au cules roade bogate.

— Noi, niciodată — spunea preşedintele întovărăşirii, Manoie Gulie, — nu rămînem de ruşine faţă de ţăranii cu gospodării individuale, căci ei lucrează fiecare de unul singur, iar noi sîntem mulţi şi uniţi. Cînd punem toţi umărul la o treabă, apoi se ştie că-n cîteva zile o dăm gata. Acum, nici nu mai avem faţă de cine să rămînem de ruşine. Din tot satul numai Ion Cioroiu, Vasile Olteanu şi Aurica Cioroiu mai sînt în afara întovărăşirii. Dar şi ei, zilele trecute au venit la mine şi mi-au spus că vor să ni se alăture.

M. TEODORU

În cîteva rînduri

■ *E seara tîrziu. Ţîrîie telefonul. Staţia de avertizare a manei comunică: „Pericol de mană". A doua zi membrii gospodăriei colective din comuna Bolotești, raionul Panciu, au stropit din nou via de pe cele 184 de hectare.*

■ *Colectiviştii din Băileni, raionul Filimon Sîrbu, au construit 2 eleştee în valea numită a Strîmbului. Eleşteele le-au populat cu peşte. Ultimul eleşteu, terminat de curînd, ocupă 10 ha. La un pescuit făcut de probă în eleşteul vechi au scos 1.200 kg de peşte.*

■ *Anul trecut colectiviştii din Mireşul Mare, raionul Somcuta Mare, au obţinut de pe cele 10 ha cultivate cu porumb hibrid cîte 7.000 kg ştiuleţi la ha. Convinşi că porumbul hibrid aduce mari sporuri de recoltă, colectiviştii produc anul acesta, pe o parcelă de 7 ha, sămînţă de porumb hibrid. Ei au prăşit porumbul de 3 ori. În curînd vor purcede la castrarea firelor-mame.*

■ *Zilnic cîte 2 şi 3 norme au îndeplinit colectiviştii Dinu Călin, Memet Abdi, Gheorghe Crăciun şi alţii din comuna Grădinari, regiunea Constanţa. Datorită faptului că participă la muncă toţi colectiviştii, iar mulţi dintre ei execută zilnic cîte 2 şi 3 norme, culturile prăşitoare au fost întreţinute în cele mai bune condiţii agrotehnice.*

■ *Succesele obţinute anul trecut de către colectiviştii din Lenauheim prin aplicarea retribuirii suplimentare au determinat şi pe celelalte gospodării din raionul Jimbolia să folosească această metodă. Numai prin depăşirea producţiei de porumb planificată — depăşire ce-i rezultat al aplicării retribuţiei suplimentare — gospodăriile colective din raion vor obţine de la această cultură un plus de venituri faţă de plan de circa 3,5 milioane lei.*

SARCINI DE SEAMA pentru mecanizatori în campania de vară

de NICOLAE POPESCU
preşedintele C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură

A sosit strîngerea recoltei de păioase, care se anunţă bogată în acest an. În multe regiuni ale ţării muncile de recoltare se desfăşoară acum din plin.

Pentru a contribui la asigurarea strîngerii recoltei de păioase în termeni optimi şi fără pierderi, Comitetul Central al Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură, împreună cu organele de resort din minister, a luat din vreme măsuri ca în acest an mecanizatorii să lucreze cu randament sporit. Comitetele regionale ale Sindicatului şi comitetele de întreprindere din S.M.T.-uri şi gospodării de stat au fost instruite să intensifice întrecerea socialistă, astfel ca majoritatea combinerilor din aceste unităţi să lucreze după iniţiativa combinerului Marin Ştefan de la G.A.S. Vîrtopu, regiunea Craiova, şi a mecanizatorilor de la S.M.T. Cobadin, regiunea Constanţa, organizînd asemenea acestora cît mai multe agregate în perioada secerişului.

În acest scop, în cursul lunii iunie au fost organizate consfătuiri cu combinerii în gospodăriile de stat fruntaşe şi pe centre de regiuni mari cerealiere: Galaţi, Constanţa, Bucureşti, Craiova. În cadrul acestor consfătuiri, s-a dezbătut pe larg cum poate fi folosită întreaga capacitate de lucru a combinelor şi maşinilor agricole, au fost subliniate inovaţii şi raţionalizări preţioase etc, încît combinerii s-au reîntors la locurile lor de muncă cu învăţăminte preţioase. C.C. al S.M.A.S. a sprijinit de asemenea departamentul gospodăriilor de stat să facă pînă la 20 iunie instruirea şi pregătirea a 250 de combineri la uzinele „Semănătoarea" din Capitală, în scopul folosirii cît mai raţionale a tipului de combină tractată C-1. Alţi 800 de combineri au fost instruiţi temeinic la centrele regiunilor.

Fără îndoială, pentru punerea în practică a cunoştinţelor obţinute la aceste consfătuiri, este necesar ca organizaţiile sindicale să-i mobilizeze pe mecanizatori să lupte în întrecere socialistă pentru a executa la timp secerişul, treierişul şi lucrările de vară ale solului, făcînd lucrări de cea mai bună calitate.

În această privinţă, trebuie subliniat că sînt S.M.T.-uri, ca, de pildă, Cobadin şi Topraisar — Constanţa, Chiraftei — Galaţi, S.M.T. Bechet — Craiova, Sf. Gheorghe — Regiunea Autonomă Maghiară, Sînnicolau Mare — Timişoara, Hărman — Stalin şi altele, unde mecanizatorii, mobilizaţi de organele sindicale şi sub conducerea organizaţiilor de partid, îndeplinesc cu cinste sarcinile ce le stau în faţă, ajutînd unităţilor agricole socialiste deservite să execute la timp lucrările agricole şi să obţină recolte mari la hectar.

Din păcate însă sînt şi alte S.M.T.-uri unde parcul de tractoare şi maşini agricole nu este folosit nici pe departe aşa cum trebuie. La S.M.T. Circea — Craiova, Holboca — Iaşi şi altele nici pînă azi organizaţiile sindicale nu au avut în centrul preocupărilor lor îndrumarea temeinică a mecanizatorilor, în scopul folosirii metodelor înaintate de lucru, întreţinerii maşinilor potrivit normativului de îngrijiri tehnice zilnice şi periodice, obţinerii de economii la carburanţi şi piese de schimb şi executării lucrărilor de bună calitate. În astfel de unităţi, acum, în campania de vară, este necesar să se desfăşoare o luptă dîrză pentru buna exploatare a utilajelor şi pentru economii, astfel încît recoltarea cerealelor să se facă cu un preţ de cost cît mai redus.

Mecanizatorii din S.M.T.-uri şi gospodării de stat trebuie să fie mobilizaţi de către comitetele de întreprindere să organizeze astfel lucrul, încît să scurteze perioada lucrărilor cu cel puţin 5 zile, evitînd cu totul pierderile. În gospodăriile de stat, recoltatul păioaselor trebuie terminat neapărat în 10 zile, treierişul în 20 de zile, iar lucrările de vară ale solului în 19 zile de la începerea lucrului.

Respectarea acestor termene este pe deplin posibilă, deoarece anul acesta au fost create toate condiţiile necesare bunei desfăşurări a muncii. Astfel, vor fi electrificate 879 de arii. De asemenea majoritatea ariilor vor fi iluminate, ca astfel să se poată lucra în două schimburi.

Comitetele regionale sindicale şi cele de întreprindere au fost îndrumate să extindă şi să intensifice întrecerea socialistă, organizînd în cinstea celei de a 13-a aniversări a eliberării patriei noastre „Săptămîna record" la lucrările de recoltare. Pentru ca un cît mai mare număr de mecanizatori să cunoască rezultatele obţinute în întrecerea socialistă, organele sindicale au datoria să-i ţină la curent cu aceasta, popularizînd succesele fruntaşilor cu ajutorul foilor volante, gazetelor de perete, staţiilor de radio-amplificare etc. Totodată organele administrative trebuie să acorde o atenţie deosebită asigurării unor bune condiţii de trai mecanizatorilor, străduindu-se să le trimită hrană caldă la locul de muncă, cercetîndu-le cu grijă nevoile ce se ivesc în timpul campaniei de vară.

Sarcini importante stau în faţa mecanizatorilor din S.M.T.-uri şi gospodării de stat în această perioadă, nu numai în ceea ce priveşte strîngerea recoltei, ci şi în scopul întăririi muncii pentru organizarea de noi întovărăşiri agricole, gospodării colective şi cooperative de producţie cu rentă. Acum, la strînsul grînelor, cînd oamenii văd cu ochii lor sporurile de recoltă obţinute în unităţile agricole cooperatiste, mecanizatorii au cel mai bun prilej să demonstreze ţăranilor muncitori individuali prin o vie muncă de agitaţie superioritatea muncii cu mijloace mecanizate, pe tarlale întinse.

Astfel, strîngerea recoltei la vreme şi terminarea treierişului în bune condiţii, cît şi atragerea unui tot mai mare număr de ţărani muncitori către unităţile agricole socialiste trebuie să constituie pentru fiecare mecanizator din agricultura ţării noastre dovada că se află în fruntea măreţei lupte pentru producţii bogate, pentru transformarea socialistă a agriculturii.

În grădina colectivei din Laslea

Vrednicii colectivişti din gospodăria agricolă colectivă „Ogorul Roşu" — comuna Laslea — regiunea Stalin, îngrijesc cu atenţie culturile din grădina de legume. Iată-i pe membrii brigăzii legumicole făcînd cu grijă copilitul roşiilor.

O gospodărie milionară

Despre gospodăria colectivă din Hălchiu, regiunea Stalin, s-au spus multe lucruri. Şi toate bune. La drept vorbind nici nu putea fi altfel, căci prin munca lor, colectiviştii din Hălchiu merită stimă şi cinstire.

În 1950, la înfiinţarea gospodăriei, n-au fost decît 51 de familii. Şi pămînt aveau puţin — doar 241 de ha.

De atunci au trecut aproape 7 ani. Şi cu fiecare an, familia colectiviştilor a crescut. Acum, cele 306 familii care s-au unit stăpînesc împreună 750 de hectare. O asemenea avere trebuie gospodărită cu chibzuială.

În gospodărie lucrează astăzi 5 brigăzi: două de cîmp, una legumicolă, una zootehnică şi alta pentru ramurile anexe. Numai din această simplă înşiruire îţi poţi da lesne seama de priceperea colectiviştilor. Ca buni gospodari ce sînt, ei nu s-au limitat la munca cîmpului. Au dezvoltat şi alte ramuri de producţie aducătoare de venituri. Cît de mică pare acum suma de 34.500 lei încasată de colectivă în 1951 din veniturile sectorului zootehnic, faţă de 396.000 cîştigaţi în 1956 din acelaşi sector! La sfîrşitul lui 1956 fondul indivizibil al gospodăriei crescuse de la 275.580 lei, cît a fost la înfiinţare, la 1.929.007 lei.

Cît priveşte celelalte realizări, sînt şi ele pe măsura puterilor gospodăriei: construcţii impunătoare dintre care un grajd modern pentru 100 de taurine, două silozuri şi, în curînd, o seră ce va cuprinde o suprafaţă de 1.040 m.p. Colectiviştii au smuls pămîntului an de an recolte care au depăşit de fiecare dată cu sute şi chiar mii de kg pe cele obţinute în sectorul individual.

Munca unită a oamenilor e acum mai spornică, mai uşoară. Şi uşurarea muncii le-a fost mult înlesnită de către tovarăşii de la staţiunea de maşini şi tractoare din Hărman.

Numele mecanizatorilor Reip Willi, şeful brigăzii de tractoare care deserveşte gospodăria, Gosman Gheorghe, Ion Chivu sînt pronunţate cu dragoste şi respect de colectivişti. Brigada de tractorişti execută mecanic 76 la sută din volumul de lucrări în sectorul vegetal al gospodăriei.

Colectiva din Hălchiu se dezvoltă multilateral, devine tot mai bogată. Aceasta se vede mai ales din traiul membrilor săi. De mulţi ani nu-i mai poţi număra pe degete pe colectiviştii de aici care au aparate de radio, biciclete, mobilă nouă. Grija pentru ziua de mîine a devenit o amintire.

În curînd va începe secerişul. S-au reparat cele 12 secerători. S-au instruit echipele de secerători-legători. Din partea S.M.T.-ului, nici o grijă. Tovarăşul ing. Gazelle Ion a comunicat gospodăriei: „Totul e pregătit, la timpul potrivit putem începe".

Se apropie vremea cînd roadele muncii din acest an vor fi culese...

SILVIAN OPROIU
corespondent

PE TEME de RENTABILITATE

Cînd se fac economii nejustificate

Pînă anul acesta, producţia de struguri a gospodăriei de stat Valea Călugărească, regiunea Ploeşti, era influenţată în sens negativ de o serie de condiţii tehnico-organizatorice. Avînd o suprafaţă totală de peste 3.000 de ha., din care numai vie pe rod 1.516 ha., anul trecut gospodăria cuprindea 10 secţii teritoriale şi nu mai puţin de 39 de trupuri. Distanţele dintre centrul gospodăriei, secţii şi trupuri fiind mari (pînă la unele chiar de 50 de km.), îndrumarea tehnică avea mult de suferit. În plus, în prima parte a anului trecut, condiţiile climaterice au fost nefavorabile culturii viţei de vie. Astfel, ploile abundente, — căzute multe zile în şir — au întîrziat lucrările solului în vii şi au favorizat atacuri intense de mană şi de oidium. Din această cauză, a fost necesară mărirea numărului de stropiri de la 4 la 7 şi executarea repetată a prăfuirilor cu pucioasă. În aceste condiţii, producţia de struguri planificată la 3.300 de kg. la ha. nu a putut fi realizată decît în proporţie de 41 la sută, iar preţul de cost a fost depăşit cu 12 la sută.

La nerealizarea planului şi mărirea preţului de cost nu au contribuit însă numai condiţii obiective. Astfel, o analiză mai atentă a desfăşurării procesului de producţie scoate în evidenţă şi unele deficienţe de ordin agrotehnic şi de organizare a muncii.

Să luăm exemplul secţiei Bucov. Judecînd după cheltuielile care s-au făcut pentru executarea unor lucrări, e limpede că la multe dintre acestea s-a renunţat, ori ele s-au făcut doar în mică măsură. Astfel, ciupitul nu a fost executat deloc, deşi era planificat, iar alte lucrări printre care copilitul, împrăştierea îngrăşămintelor chimice şi prăşitul pe rînd cu sapa, care puteau redresa producţia în mare măsură, s-au efectuat în proporţie mai mică decît era planificat.

La alte lucrări însă cheltuielile planificate au fost depăşite. Dacă depăşirea cheltuielilor la stropit a fost justificată din cauza atacului crescut de mană, nu acelaşi lucru se poate spune despre lucrările de recoltare. Avînd de recoltat o producţie mai mică decît cea planificată, ar fi fost firesc ca şi cheltuielile pentru executarea acestor lucrări să fie mai mici. În realitate, suma de 28.708 lei planificată la începutul anului a fost chiar depăşită.

Deficienţe de acest ordin, ca cele de la Bucov, au existat şi la alte secţii producătoare de struguri din cadrul gospodăriei de stat Valea Călugărească.

În acest an, în urma dezarondării, gospodăria de stat Valea Călugărească are o suprafaţă de numai 1.309 ha. din care vii pe rod 780 hectare. Constituită din 4 secţii teritoriale, gospodăria poate fi condusă mai uşor. În acest fel se va putea acorda o asistenţă agrotehnică mai concretă producţia de struguri planificată pe anul în curs putînd să fie nu numai îndeplinită, ci chiar depăşită. Posibilităţi pentru a face acest lucru există. Trebuie numai ca aceste posibilităţi să fie folosite în mod chibzuit.

Ing. SEB. PLEŞOIANU

PENTRU IMBUNATAŢIREA ORGANIZARII ŞI RETRIBUIRII MUNCII în gospodăriile agricole colective

Organizarea şi retribuirea muncii este o condiţie de primă importanţă pentru întărirea economică a gospodăriilor colective. Problema organizării şi retribuirii muncii a preocupat organele de partid şi de stat încă de la apariţia primelor gospodării colective. Nu după mult timp, prin Hotărîrea Consiliului de Miniştri nr. 141, din 17 ianuarie 1953, s-au elaborat recomandări atît în ceea ce priveşte organizarea procesului de producţie şi de muncă cît şi în privinţa retribuirii muncii.

Aplicarea acestor recomandări în condiţiile locale specifice fiecărei gospodării a dovedit că este necesară îmbunătăţirea hotărîrii pentru ca ea să constituie un sprijin şi mai substanţial în activitatea economică a gospodăriilor.

Principiile de bază ale organizării şi retribuirii muncii şi un mare număr de norme de muncă şi de plată a muncii, prevăzute în hotărîre, rămîn valabile pe mai departe. O altă categorie de norme de muncă şi de retribuire trebuie însă modificate, întrucît nu mai corespund actualei situaţii din gospodării şi — din cauză că sînt fie prea mici, fie prea mari — creează nemulţumiri colectiviştilor şi greutăţi procesului de organizare a muncii. În sfîrşit, dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor impune fixarea de norme pentru activităţi ce n-au existat la apariţia Hotărîrii.

Voi încerca, pe baza constatărilor făcute la o serie de gospodării colective, de către mine şi de alţi cercetători ai Institutului nostru, să arăt unele îmbunătăţiri ce ar trebui aduse Hotărîrii 141, pentru ca ea să fie mai completă şi mai utilă. Normele de deservire a fermelor de creştere a animalelor şi retribuirea muncii în aceste sectoare corespund în general condiţiilor concrete din gospodării.

Norma de îngrijire a tineretului taurin în vîrstă de peste 6 luni trebuie modificată. Numărul de 30—50 capete fiind mult prea mare, îngrijirea nu se execută în condiţii bune. Din această cauză majoritatea gospodăriilor au redus norma. Gospodăria colectivă „Pompiliu Ştefu" din comuna Mihai Viteazu, regiunea Constanţa, a redus norma la 25 de capete. Îngrijitorului i se atribuie lunar 1,50 zile-muncă pe cap de vită.

Hotărîrea nu precizează cîţi boi de muncă să fie daţi în seama unui îngrijitor. Din această cauză gospodăriile colective au fixat norme de deservire care au variat între 4 şi 11 boi de muncă la un îngrijitor. Retribuţia diferă şi ea de la gospodărie la gospodărie. Să luăm două exemple din regiunea Craiova. Un colectivist din comuna Maglavit îngrijeşte 11 boi şi e retribuit lunar cu cîte o zi-muncă la cap de vită. Un îngrijitor de animale din gospodăria colectivă din comuna Băileşti are în seama sa 4 boi şi primeşte zilnic pentru îngrijirea lor o zi-muncă. De aici reiese că îngrijitorul de boi din Băileşti este retribuit de circa opt ori mai bine decît cel din Maglavit.

La fermele de creştere a porcinelor retribuirea îngrijitorilor de scroafe cu purcei este mult prea mare faţă de munca depusă. De cele mai multe ori valoarea unui purcel la înţărcare este egală sau puţin mai mică decît valoarea zilelor-muncă ce se atribuie pentru îngrijirea lui.

Conform normelor de deservire prevăzute în H.C.M. 141, un om îngrijeşte 10 scroafe din rasa alb de carne de la care înţarcă, în medie, 70 de purcei la o fătare. Pentru aceşti purcei rămaşi sănătoşi pînă la înţărcare va primi 157,50 de zile-muncă (70 x 2,25). Dacă au greutate minimă de 12 kg. — şi aceasta a fost realizată în cele mai multe gospodării colective — îngrijitorul mai primeşte încă 3 zile-muncă pentru fiecare purcel.

Rezultă deci că pentru purceii înţărcaţi mai primeşte încă 210 zile-muncă, în total plătindu-se pentru aceşti 70 purcei 367,50 zile-muncă. La aceasta se mai adaugă şi plata pentru îngrijirea şi întreţinerea scroafelor.

Din acest exemplu întîlnit de noi pe teren rezultă că în timp de circa 3 luni îngrijitorul scroafelor cu purcei realizează un număr de zile-muncă ce-i asigură venituri mari şi pînă la o nouă fătare nu mai lucrează la ferma de porcine.

Pentru a evita fluctuaţiile din fermele de porcine majoritatea gospodăriilor colective au folosit un artificiu de calcul, deşi nu cel mai just şi anume: totalul zilelor-muncă ce-i revenea îngrijitorului pentru numărul de purcei înţărcaţi nu a fost înregistrat în fişa de pontaj a lunii cînd s-a făcut înţărcarea şi s-au eşalonat zilele-muncă pe lunile rămase pînă la sfîrşitul anului.

Ing. FL. CIOCOIU
de la Institutul de cercetări zootehnice

În fermele de creştere a oilor problema fluctuaţiei îngrijitorilor este şi mai accentuată, unele gospodării colective fiind nevoite să angajeze ciobani din afară. De obicei, angajarea se face numai în perioada octombrie-ianuarie inclusiv. Acest fenomen îşi are explicaţia în faptul că îngrijitorul de oi fătătoare cu miei este retribuit în perioada februarie-septembrie inclusiv cu zile-muncă pentru 6 indici de producţie (miel născut, miel înţărcat, lapte, lînă şi îngrijire) pe cînd în lunile de iarnă, cînd munca de îngrijire se execută în condiţii mult mai grele, el este retribuit numai pentru îngrijire. De aceea ciobanul părăseşte ferma în luna octombrie pentru a reveni în februarie.

Din actuala hotărîre lipsesc normele privind tunsul oilor manual sau mecanic. Trebuie precizat dacă tunderea oilor intră sau nu în atribuţiile îngrijitorului. Pe teren s-a constatat că unele gospodării au plătit separat tunsul oilor fie ciobanilor, fie altor tunzători şi apoi s-a făcut plata îngrijitorului pentru 1 kg lînă obţinută.

Prelucrarea laptelui de oaie se face în gospodărie de către un muncitor priceput (baci, caşar), care este retribuit în diverse moduri, neexistînd recomandări în acest sens. Se impune deci şi în această privinţă o precizare asupra normei de lucru cît şi a evaluării ei în zile-muncă.

În fermele de creştere a păsărilor nu s-a ridicat decît o singură obiecţie privind organizarea şi plata muncii şi anume aceea a retribuirii colectivului care lucrează la incubator. Hotărîrea nu prevede nimic în acest sens, iar gospodăriile colective, orientîndu-se mai mult sau mai puţin just, au fixat norme şi evaluarea lor în zile-muncă în diverse feluri. Astfel, gospodăria din comuna Maglavit, raionul Calafat, pentru 20 pui de o zi a plătit o zi-muncă, iar cea din comuna Mihai Viteazu, regiunea Constanţa, pentru fiecare pui de o zi a plătit 0,07 zile-muncă (1,40 zile-muncă pentru 20 pui de o zi).

Sigur că şi în gospodăriile colective, ca, de altfel, şi în gospodăriile de stat se frămîntă problema echipei de deservire şi a brigăzii furajere, problemă care într-un fel sau altul trebuie rezolvată.

Există situaţii foarte complicate în această privinţă. La gospodăria „Jiul" din comuna Straja, raionul Negru Vodă, brigadierul zootehnic a fost obligat, pe lîngă sarcinile ce-i revin în funcţia respectivă, să se ocupe, de la însămînţare şi pînă la recoltare, de suprafaţa cultivată cu plante furajere, de braţele de muncă, atelajele şi uneltele repartizate pentru executarea lucrărilor pe toată această perioadă.

Şi în celelalte sectoare de activitate din gospodăriile colective — în special la ateliere — problemele de organizare şi retribuire a muncii trebuie analizate amănunţit, deoarece, la ora actuală, există o situaţie care complică procesul de producţie şi de muncă. Normele de lucru în ateliere sînt prea mari pentru majoritatea gospodăriilor, iar multe din lucrările care se execută în atelierele gospodăriilor colective nu sînt prevăzute în hotărîre.

La întocmirea acestor norme va trebui să se aibă în vedere în primul rînd gradul de mecanizare, întrucît, în acele gospodării în care există curent electric, aceleaşi norme sînt prea mici, iar în cele în care electrificarea nu a pătruns încă normele sînt prea mari.

Un alt criteriu de care trebuie ţinut seama la fixarea normelor de lucru la cît mai multe lucrări din sectorul vegetal este natura solului. Şi în acest sens exemplul de mai jos este grăitor.

În gospodăriile colective din regiunea Craiova, studiate de noi, norma prevăzută pentru „facerea legăturilor din paie cu smulsul din rădăcină" este prea mare, pentru ca aceeaşi normă în gospodăriile din regiunea Constanţa să fie îndeplinită şi depăşită cu uşurinţă.

Pe măsură ce gospodăriile colective s-au dezvoltat ele au început să-şi procure camioane necesare executării diferitelor transporturi. Acestea sînt conduse uneori de şoferi colectivişti în privinţa cărora nu există o precizare privind norma de muncă şi retribuţia.

Desigur că mai există multe aspecte privind îmbunătăţirea organizării şi retribuirii muncii în gospodăriile colective. Ele vor trebui cercetate pe teren pentru ca, ţinînd seama de condiţiile concrete existente în majoritatea gospodăriilor din ţară, Ministerul Agriculturii şi Silviculturii să stabilească cele mai juste criterii, atunci cînd se va trece la îmbunătăţirea prevederilor Hotărîrii 141, îmbunătăţire ce este imperios cerută de gospodăriile colective.

INSEMNARI din gospodăria de stat DEVESELU

Însămînţările de primăvară s-au făcut în gospodăria de stat Deveselu aşa cum scrie la carte. Apoi a plouat mult şi în sfîrşit, în ultimele două săptămîni, s-a făcut timp frumos.

Brigada experimentală

Nici nu se zvîntase bine pămîntul cînd tractoriştii din brigada experimentală au şi început lucrările pentru oprirea evaporării apei. Ei au lucrat cu multă rîvnă, astfel încît zilele trecute au putut termina şi prăşitul al doilea pe cele 200 de ha. cu porumb. Treaba s-a făcut nu numai repede, ci şi bine. Tractoarele U.T.O.S.-26 şi sapele rotative au fost la înălţime.

Printre cele 500 de hectare, pe care le are în primire brigada experimentală, în afară de porumb mai sînt 200 de ha. cu păioase, 50 de ha. cu porumb siloz şi 50 de ha. cu lucernă şi borceag. După ce tractoriştii au terminat praşila a doua la porumb, ei au cosit 32 de ha. cu lucernă şi 25 de ha. cu borceag. Rezultatele obţinute pînă acum de brigada experimentală dovedesc că nu numai Ion Lupescu, şeful acestei brigăzi, ci şi tractoriştii Gh. Curea, Dumitru Poteca, ne. Barbu Pîrlogea, Ion Popa şi Spiridon Voiculescu sînt hotărîţi să muncească cît mai bine pentru a obţine în acest an producţii mari la ha.

De cîteva zile, în gospodărie s-a început recoltatul păioaselor...

Şpalieri din prefabricate...

22 de ha. cu vie sînt împînzite de acum cu astfel de şpalieri. Şi e foarte economic. Este ştiut că deobicei la 1 ha. de vie sînt necesari circa 4.400 de araci, dintre care primăvara, unii trebuie ascuţiţi din nou, iar alţii înlocuiţi, deoarece un arac de lemn nu poate dura mai mult de cîţiva ani. Cu totul alta este însă situaţia în cazul şpalierilor din prefabricate, al căror număr se ridică abia la circa 660 la ha. prin faptul că ei nu se pun la fiecare viţă. Distanţa între rîndurile de şpalieri este de 7,5 m. Între şpalieri sînt întinse sîrme pentru susţinerea viţei de vie. Conducerea gospodăriei şi-a dat seama că această treabă aduce economii însemnate gospodăriei contribuind la micşorarea preţului de cost al strugurilor. De aceea, în curînd, aracii obişnuiţi vor fi înlocuiţi cu şpalieri din prefabricate pe o suprafaţă de încă 24 ha.

Mecanizarea stropitului

Tînărul inginer Gh. Mateescu, mecanicul şef, s-a străduit încă de anul trecut ca să poată mecaniza o operaţie destul de grea la lucrul în vie şi anume stropitul. În gospodărie exista o pompă pentru combaterea dăunătorilor, care însă nu se utiliza. El a montat-o pe tractorul U3 şi a încercat-o la stropitul în vie. Rezultatul nu a fost satisfăcător, deoarece tractorul U3 are ecartament mare (1,60 m.) şi se strecoară greu printre rînduri. Văzînd însă lucrul de calitate ce se poate face cu această pompă, mecanicul şef nu s-a dat bătut şi a studiat posibilitatea adaptării ei pe tractorul HTZ-7, care are un ecartament mic. Ajutat de şeful de atelier, el a reuşit să adapteze această pompă, astfel încît ea să poată fi utilizată la toate stropirile. Cu modificările făcute, pompa pulverizează fin, funcţionînd perfect, iar tractorul se deplasează cu o viteză mare. Rezervorul de soluţie are o capacitate de 300 de litri şi este montat deasupra motorului cu ajutorul unor suporţi.

Datorită vitezei mari de lucru, acest agregat a executat stropitul celor 24 ha. vie pe rod într-un timp scurt, ceea ce a permis ca pînă acum această suprafaţă să poată fi stropită de trei ori. Economiile realizate se cifrează aproximativ la 14.000 lei. Interesant este faptul că în acelaşi timp cu stropitul se poate face şi prăşitul mecanic, deoarece la tractor a fost ataşat şi un cultivator suspendat. Economiile de la prăşit ajung şi ele la suma de 12.000 lei.

I. MARIAN

Din Uniunea Sovietică

La prăşitul sfeclei de zahăr

In colhozurile şi sovhozurile din R.S.S. Ucraineană, mecanizatorii staţiunilor de maşini şi tractoare lucrează la prăşitul sfeclei şi concomitent la îngrăşarea suplimentară a culturilor de sfeclă.
In foto: Un agregat lucrînd pe pămînturile colhozului „Lenin" din raionul Djulinsk, regiunea Viniţa.

Ziua internaţională a cooperaţiei

ANTON ALEXANDRESCU
Preşedintele Consiliului Central Provizoriu al Cooperativelor de Credit şi Economie

In 1923, Alianţa Cooperatistă Internaţională — asociaţie a organizaţiilor cooperatiste din toate ţările — a declarat prima sîmbătă din luna iulie (în Rominia prima duminică — deci în acest an, ziua de 7 iulie) „Zi internaţională a cooperaţiei". Anul acesta, cei o sută douăzeci de milioane de cooperatori din toate părţile lumii sărbătoresc ziua solidarităţii lor active în slujba frumoaselor ţeluri pe care le urmăresc şi manifestează pentru realizarea propunerilor din „Declaraţiile" lansate de către Alianţa Cooperatistă Internaţională cu sediul ei din Londra, care cheamă pe cooperatori să lupte pentru înţelegerea între popoare, pentru colaborare paşnică şi împotriva aţîţătorilor la un nou război.

Cooperatorii din Rominia — împreună cu cei din celelalte ţări — se prezintă la 7 iulie cu însemnate înfăptuiri în folosul poporului nostru, pe drumul îmbunătăţirii continue a vieţii lui materiale şi culturale. Alături de celelalte unităţi cooperatiste, cooperativele de credit şi economie din satele noastre vor sărbători cu însufleţire Ziua internaţională a cooperaţiei, subliniind care sînt realizările lor în sprijinul măririi producţiei ţărăneşti.

Din fondurile lor proprii, constituite din vărsămintele părţilor sociale subscrise de către membri, băncile-cooperative îi ajută pe aceştia cu împrumuturi ieftine cu care să poată cumpăra vite şi unelte trebuitoare îmbunătăţirii muncii lor şi măririi veniturilor, precum şi pentru alte nevoi ce se ivesc în gospodăria şi în viaţa omului, şi care nu pot fi acoperite imediat cu bani proprii.

Pînă acum, cele 960 de unităţi constituite în toate regiunile ţării cuprind în raza lor de activitate 3.000 de comune şi numără peste 330 mii de membri. Din fondurile sociale subscrise, care totalizează 75 milioane lei, s-au făcut vărsăminte în valoare de 30 milioane lei. Adăugind cei 6 milioane lei — totalul taxelor de înscriere depuse — înseamnă că unităţile noastre au realizat pînă acum fonduri proprii în valoare de peste 36 milioane lei.

Din fondurile lor şi din creditele primite de la stat, unităţile au acordat la 80.000 de membri împrumuturi în sumă de 132 milioane lei, din care peste 80 la sută pentru cumpărări de animale de muncă şi reproducţie, unelte agricole şi construcţii de grajduri.

Membrii cooperatori au înţeles să sprijine temeinic activitatea cooperativelor, achitîndu-şi cu conştiinciozitate împrumuturile obţinute. In măsura în care băncile noastre cooperative vor fi bine organizate şi conduse, pe lîngă funcţiunile proprii rostului lor, vor putea să îndeplinească şi alte operaţiuni bancare şi financiare în viaţa satelor, în special operaţiuni cerute de noile relaţii dintre producători şi stat. Astfel, vor putea primi — cum de altfel au şi primit — ca operaţiuni de mandat, executarea plăţii împrumuturilor — avans contractanţilor, încheierea de asigurări facultative ADAS etc.

Anul acesta se prevede în toată ţara o recoltă bogată. Prin măsurile luate de guvern, privind noile relaţii de valorificare a produselor ţărănimii pe calea contractărilor, achiziţiilor şi vînzărilor libere, sătenii au văzut limpede cît de mult sînt încurajaţi de către stat spre a munci pămîntul cu mai multă rîvnă, în scopul obţinerii unor recolte bogate şi deci şi a unor cîştiguri sporite. Sînt deci destule posibilităţi ca pe lîngă rezultatele de pînă acum, societăţile cooperatiste bancare ale ţărănimii să aducă o nouă şi însemnată contribuţie pe drumul dezvoltării economiei noastre rurale.

Iar prin aceste realizări, pe lîngă manifestaţia din 7 iulie, băncile noastre cooperative susţin practic şi cu succes „Declaraţia" lansată de „Alianţa Cooperatistă Internaţională": „pentru cooperarea multilaterală între popoare" şi „pentru părăsirea politicii de ameninţări cu armele cele mai distrugătoare, pentru întărirea unei colaborări paşnice şi folosirea energiei nucleare în scopul bunei stări a omenirii".

Ghimpi

Guvernul italian condus de A. Zoli, care a revenit asupra demisiei prezentate nu de mult, a obţinut în parlament numai sprijinul extremei drepte.

Dacă chiar de la-nceput
Dreapta doar l-a susţinut,
Domnul Zoli, negreşit,
Tot cu stîngul a pornit.

După cum relatează revista americană „U.S. News and World Report", în ultimele 12 luni în S.U.A. cea mai mare scădere a salariului real al muncitorilor s-a înregistrat în industria tutunului.

Unde e scăderea mare,
Evident, patronii spun:
Ăştia dacă au tutun,
Pot să aibă şi răbdare...

Cu ajutorul atomilor marcaţi

Cu prilejul unei conferinţe ştiinţifice care s-a ţinut de curînd la Academia agricolă „K. A. Timiriazev" din Moscova, A. N. Gubarev, asistent la catedra de Agricultură a Academiei, şi L. G. Prişcep, docent la catedra de Electrificare, au făcut o comunicare cu privire la posibilitatea automatizării însămînţării în cuiburi aşezate în pătrat cu ajutorul atomilor marcaţi, vorbind despre principiile de funcţionare a unui dispozitiv pentru automatizarea însămînţării în cuiburi aşezate în pătrat, dispozitiv construit de ei, şi care se ataşează la semănătoarea „SKG—6".

Acest dispozitiv este cît se poate de simplu. El se compune dintr-un automat acţionat de osia semănătoarei. Dispozitivul aruncă seminţele şi aranjează pătratele în timp ce semănătoarea se deplasează între două repere radioactive învecinate, plasate la suprafaţa solului la 4,0—7,0 metri unul de altul pe întreaga suprafaţă.

Deoarece roata semănătoarei patinează, împiedicînd funcţionarea corectă a automatului şi deplasînd pătratele, pentru corectarea preciziei se folosesc atomi marcaţi. Cînd semănătoarea se apropie de un reper radioactiv, automatul se opreşte. Impulsul dat de reperul radioactiv de la suprafaţa solului provoacă aruncarea seminţelor, pornirea automatului şi căderea unei picături de apă cu fosfor radioactiv diluat. In felul acesta se corectează automat amplasarea regulată a pătratelor, fără a mai fi nevoie nici de semănător şi nici de sîrma de marcare. Toată operaţia aceasta poate fi executată acum numai de tractoristul care remorchează semănătoarea.

Dispozitivul conceput de A. N. Gubarev şi L. G. Prişcep se montează pe rama semănătoarei şi se compune dintr-un bidon cu lichid radioactiv, un furtun şi o lădiţă portativă, în care e montat aparatul propriu zis. Preţul dispozitivului, chiar atunci cînd este confecţionat cu mijloace proprii, se ridică la 300—350 ruble. La un hectar se consumă fosfor radioactiv în valoare de cel mult 1,5 ruble.

A. N. Gubarev şi L. G. Prişcep au prezentat dispozitivul lor în faţa participanţilor la conferinţă, care i-au dat o apreciere pozitivă. Acum autorii dispozitivului fac pregătiri pentru probarea lui pe cîmp.

Din TOATĂ LUMEA

Guyana britanică

GREVA MUNCITORILOR SEZONIERI DE PE PLANTAŢII

Muncitorii care lucrează pe plantaţiile de trestie de zahăr din Uitvlugt în Guyana Britanică au declarat de curînd grevă pentru a protesta împotriva salariilor de mizerie pe care le primesc de la proprietarii plantaţiilor. Asociaţia plantatorilor din Guyana Britanică a refuzat însă să satisfacă cererile muncitorilor. Indeosebi aceştia sînt profund nemulţumiţi din cauză că după ce muncesc o săptămînă întreagă nu li se face plata şi sînt siliţi să aştepte alte săptămîni pînă primesc retribuţiile ce li se cuvin (şi acelea atît de mici încît nu le satisfac nici măcar nevoile de hrană zilnice). Trebuie subliniat în mod deosebit, că muncitorii nu primesc nimic pentru prima săptămînă lucrată, încît se zbat în mari nevoi materiale. Un număr tot mai mare de tăietori de trestie de zahăr de pe plantaţii se alătură celor care au declarat grevă pe plantaţia Uitvlugt.

Chili

CONGRESUL ŢĂRANILOR DIN COQUIMBO

Nu de mult, în localitatea Ovalle din Chili, a avut loc congresul ţăranilor cu gospodării mici şi mijlocii din provincia Coquimbo. La acest Congres au luat parte peste 100 de delegaţi reprezentînd un mare număr de comune, comitete ale crescătorilor de vite, ale colonilor, sindicatelor şi comitetelor muncitorilor agricoli. Congresul a discutat şi a aprobat mai multe rezoluţii cu privire la irigarea pămîntului, rezolvarea aprovizionării cu apă şi mărirea parcurilor de maşini agricole care vor fi puse la dispoziţia ţăranilor săraci. S-a discutat de asemenea şi problema reformei agrare a creditelor, seminţelor şi îngrăşămintelor. Congresul din Ovalle a contribuit la întărirea organizaţiilor ţărăneşti şi a însemnat un mare pas înainte către unitatea muncitorilor şi ţăranilor, indispensabilă ducerii la bun sfîrşit a acţiunii lor comune.

Brazilia

DOUĂ MII DE MINERI SE SOLIDARIZEAZĂ CU MUNCITORII AGRICOLI

Mai bine de 2.000 de mineri de la minele din Morro Volho din Brazilia au hotărît să afirme solidaritatea lor cu lupta muncitorilor agricoli de pe plantaţii, care revendică dreptul de a-şi fixa locul de muncă la propria alegere.

Jose Bonifacio de Castro conducător al muncitorilor metalurgişti din localităţile Volta Redonda şi Bara Mansa a promis la o întrunire recentă că la întoarcerea sa în oraşe va cere şi celorlalţi conducători ai sindicatelor să ia parte activă la lupta pentru apărarea drepturilor muncitorilor agricoli.

Indonezia

MUNCITORII AGRICOLI CER NAŢIONALIZAREA PRODUCŢIEI ZAHARULUI

Sindicatul muncitorilor de pe plantaţiile de trestie de zahăr din Indonezia a cerut imediata interzicere a activităţii trustului comercial Nivas şi încetarea acordării de credite rafinăriilor olandeze de către Banca industrială de stat a Indoneziei. In prezent, vînzarea zahărului în Indonezia este monopolizată de către trustul Nivas compus din mari întreprinderi cu capital olandez. Această organizaţie comercială cumpără zahărul de la producători cu un preţ redus şi îl vinde realizînd profituri uriaşe.

Timpul probabil pentru zilele de 6, 7 şi 8 iulie a. c.

Vremea va fi foarte călduroasă, cu cerul mai mult senin în timpul dimineţii. Averse de ploaie vor cădea în cursul după-amiezelor, mai ales în regiunea de munte. Vîntul va sufla slab. Temperatura în creştere la început, apoi staţionară. Minimele vor oscila între 14—24 de grade, iar maximele între 26—38 de grade. Local în Cîmpia Dunării vor atinge 40 de grade. Spre sfîrşitul intervalului vremea va deveni favorabilă averselor însoţite de descărcări electrice.

Cultură fizică şi sport

O hotărîre deschizătoare de noi perspective

Hotărîrea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri cu privire la reorganizarea mişcării de cultură fizică şi sport constituie un eveniment de o importanţă hotărîtoare pentru dezvoltarea în viitor a culturii fizice şi sportului în ţara noastră, pentru cucerirea unor noi trepte în ierarhia mişcării sportive europene şi mondiale.

In cei 8 ani care s-au scurs de la apariţia Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R., sportul nostru a cunoscut o seamă de succese, care ar fi fost de neînchipuit în trecut. Practicat cu pasiune de sute de mii de oameni ai muncii, cărora li s-au creat mii de baze sportive — dintre care unele de nivel european — sportul a realizat un important salt calitativ în Republica noastră populară. In întreceri cu cei mai buni sportivi ai lumii, însufleţiţi de un puternic şi fierbinte patriotism, sportivii ţării noastre au cucerit strălucitoare titluri de campioni olimpici, mondiali şi europeni, făcînd să răsune pe îndepărtate stadioane şi săli de sport acordurile imnului nostru de stat.

După cum arată însă şi prezenta Hotărîre, în condiţiile de astăzi sînt foarte necesare o seamă de măsuri, care să asigure dezvoltarea culturii fizice şi sportului în concordanţă cu dezvoltarea economică şi politică a ţării noastre. Pentru aceasta, trebuie să fie eliminate o serie de lipsuri pe care le-a avut pînă acum C.C.F.S. cum ar fi: nerăspîndirea culturii fizice în rîndurile largi ale poporului, neglijarea educaţiei fizice a tineretului şcolar şi a aspectului recreativ şi atractiv al mişcării sportive, nepracticarea gimnasticei de producţie, insuficienta atenţie acordată turismului, slaba muncă ideologică şi educativă desfăşurată în rîndul sportivilor. La acestea trebuie să adăugăm insuficienta dezvoltare a mişcării sportive de la sate, numărul nesatisfăcător al bazelor sportive săteşti, ca şi insuficientul ajutor şi interes pe care l-au acordat unele organe de partid şi de stat dezvoltării colectivelor sportive săteşti.

Desfiinţarea asociaţiilor sportive va face desigur să dispară centralismul excesiv, birocratismul, lipsa de operativitate în îndrumarea activităţii sportive. In prevederile recentei Hotărîri se arată că vor putea fi înfiinţate cluburi sportive sindicale, studenţeşti, militare, cooperatiste, săteşti, în S.M.T.-uri, gospodării de stat şi cămine culturale. Aceste colective sportive organizate şi în viitor pe principiul locului de producţie, vor fi baza organizatorică a activităţii de cultură fizică şi sport a maselor.

Federaţiilor — organizate pe ramuri — le revine sarcina de a îndruma cu competenţă activitatea respectivelor ramuri de sport. Printre sarcinile principale ale Uniunii de Cultură Fizică şi Sport din ţara noastră, pe care le trasează recenta Hotărîre la loc de cinste se va situa dezvoltarea continuă a mişcării sportive în mediul sătesc.

Este sigur că recenta Hotărîre a Partidului şi Guvernului şi măsurile luate vor asigura o rodnică şi continuă înflorire a culturii fizice şi sportului în ţara noastră, precum şi antrenarea maselor largi de oameni ai muncii în activitatea sportivă.

Lucrările de vară ale solului în regiunea Iaşi

Ne aflăm la începutul campaniei agricole de vară cînd odată cu culesul grînelor şi celelalte munci de sezon trebuie pusă şi baza recoltei anului viitor, prin executarea celor mai potrivite lucrări ale solului.

In linii mari, regiunea noastră, cu excepţia zonei nord-vestice (raionul Paşcani şi o parte din raioanele Hîrlău şi Tg. Frumos), are un caracter secetos destul de pronunţat. Se impune deci ca pregătirea terenului să fie astfel făcută încît să ducă la adunarea şi păstrarea unei cantităţi mai mari de apă în pămînt şi la îmbogăţirea solului în substanţe hrănitoare necesare vieţii plantelor. Pe de altă parte, lucrarea solului este necesară şi pentru distrugerea dăunătorilor şi buruienilor.

Asupra felului şi timpului cel mai potrivit executării acestor lucrări nu se pot da indicaţii şablon. Trebuie ţinut seama de însuşirile foarte variate ale solului şi climei din regiunea noastră, de cultura premergătoare, de planta care se cultivă şi aşa mai departe.

Intrucît nu se cunosc date experimentale precise în legătură cu pregătirea terenului pentru fiecare cultură în parte, ne vom mărgini să arătăm care sînt lucrările solului cele mai potrivite pe grupe de plante.

Lucrările solului pentru semănăturile de toamnă

Principala cultură de toamnă din regiune este grîul. Pentru arătarea celor mai bune lucrări ale solului cerute de această plantă, ne vom servi de datele experimentale obţinute la staţiunea I.C.A.R. Tg. Frumos şi de unele observaţii şi informaţii culese de pe teren, atît la această staţiune cît şi în unele unităţi agricole de stat şi cooperatiste din regiune.

Experienţele de la staţiunea I.C.A.R. Tg. Frumos au fost făcute în două cicluri: un ciclu cuprins între anii 1935—1939 şi al doilea între 1951—1954.

In primul ciclu de experienţe, grîul de toamnă a dat producţiile cele mai mari atunci cînd au fost făcute două lucrări şi anume: dezmiriştit îndată după recoltare la 10 cm adîncime şi arătură de toamnă de 20 cm. Rezultate asemănătoare au fost obţinute şi pe terenul arat adînc la 25 cm în vară şi apoi arat din nou toamna superficial la 10 cm. Sporurile de producţie au fost superioare martorului (nedezmiriştit şi arat toamna la 10 cm) cu 30 şi respectiv 25 la sută. O singură arătură de toamnă la 20 cm adîncime fără dezmiriştire a dat producţii slabe, apropiate de ale martorului.

In cel de al doilea ciclu de experienţe, dezmiriştirea nu s-a mai executat cu plugul, ci cu discuitorul la 5 cm adîncime. Cele mai bune rezultate s-au obţinut la variantele: a) discuit la 5 cm adîncime şi arat la înverzire la 20 cm adîncime (adică la circa 3—4 săptămîni după dezmiriştire, şi b) arat vara la 20 cm adîncime şi lucrat cu cultivatorul toamna înainte de însămînţare.

Din datele obţinute în cele două cicluri experimentale reiese că în regiunea noastră **cele mai mari producţii de grîu de toamnă, cultivat după plante care părăsesc terenul devreme, se obţin atunci cînd însămînţarea se face fie în două arături (una adîncă de vară şi alta superficială toamna, sau invers) fie într-o singură arătură adîncă de vară făcută imediat după recoltarea plantei premergătoare sau la circa 3—4 săptămîni de la dezmiriştire.**

Folosirea unuia sau altuia din procedeele arătate mai sus este în funcţie de starea de umiditate a solului, de gradul lui de îmburuienire şi de mijloacele de lucru de care dispune gospodăria respectivă. Astfel, în cazul cînd pămîntul are umiditate suficientă şi permite efectuarea unei lucrări de calitate, îndată după recoltarea plantei premergătoare terenul se va ara la 20—22 cm adîncime şi grăpa imediat. In intervalul de timp dintre arătură şi însămînţare, terenul se menţine ca ogor, adică se grăpează ori de cîte ori prinde scoarţa şi se lucrează cu extirpatorul cînd se îmburuienează. Această metodă a fost aplicată de unele unităţi agricole de stat şi socialiste din regiune cu rezultate foarte bune. Astfel, gospodăria agricolă de stat Hălăuceşti, situată într-o zonă mai umedă pe valea Siretului, a semănat în decurs de 4 ani grîu de toamnă într-o singură arătură adîncă făcută imediat după recoltare şi a obţinut recolte sporite.

Dacă pămîntul este uscat şi prin arătura adîncă se scot bolovani şi se strică structura, vom folosi cealaltă variantă. Se va dezmiriştii superficial cu discuitorul şi se va ara adînc la înverzire, sau cînd pămîntul în urma vreunei ploi poate fi lucrat în condiţii agrotehnice mai bune. După observaţiile noastre, pe terenurile năpădite de buruieni anuale este mai potrivit să se facă dezmiriştitul cu plugul polibrăzdar la adîncimea de 10—12 cm decît cu *discuitorul foarte superficial. Dezmiriştirea cu discuitorul nu creează* un bun pat germinativ pentru răsărirea seminţelor de buruieni şi din această cauză combaterea lor nu este destul de eficace. Lucrarea cu discuitorul o recomandăm mai mult în cazul cînd gospodăria respectivă nu are tractoare destule pentru efectuarea lucrării cu plugul într-un timp foarte scurt.

Lucrările solului pentru semănăturile de primăvară

Pregătirea terenului pentru însămînţările de primăvară se face, în general, în acelaşi fel ca şi pentru cele de toamnă. Vom insista însă mai mult asupra porumbului, el fiind împreună cu grîul de toamnă principala cultură din regiune.

In regiunea noastră porumbul se cultivă, în majoritatea cazurilor, după grîul de toamnă şi numai rareori după plante care părăsesc terenul mai tîrziu (cartofi, sfeclă, floarea-soarelui etc).

Din experienţele făcute la staţiunea Tg. Frumos asupra efectului diferitelor metode de pregătire a solului pentru cultura porumbului semănat după grîu se desprind următoarele rezultate:

Terenul nedezmiriştit şi arat toamna superficial la 10 cm
a produs 1.845 kg/ha.

Terenul arat vara la 10 cm şi toamna la 10 cm
a produs 2.221 kg/ha.

Terenul arat vara la 10 cm şi toamna la 20 cm
a produs 2.413 kg/ha.

Terenul arat vara la 20 cm şi toamna la 10 cm
a produs 2.323 kg/ha.

Din aceste date se constată, ca şi la grîu, că porumbul a dat cele mai mari producţii atunci cînd solul a primit două arături: fie una superficială vara şi una adîncă toamna, fie una adîncă de vară şi una superficială de toamnă.

Dintr-o altă serie de experienţe executate tot la staţiunea Tg. Frumos rezultă că prin dezmiriştire cu discuitorul la 5 cm adîncime şi prin arat adînc la înverzirea terenului se obţin de asemenea rezultate bune. Şi aici trebuie să ţinem seama de gradul de umiditate a solului în momentul efectuării lucrării. De obicei, după grîul de toamnă în comparaţie cu alte culturi, terenul se ară foarte bine chiar dacă pămîntul este mai uscat. De aceea, **indicăm să se facă arătura superficială la 10 cm, imediat după recoltarea grîului, şi apoi arătura adîncă (de bază) la apariţia buruienilor, adică la circa 3—4 săptămîni după arătura superficială.** Lucrarea superficială cu discuitorul este mai avantajoasă atunci cînd posibilităţile de lucru ale gospodăriei nu permit efectuarea arăturii imediat după recoltare, sau cînd din cauza uscării prea mari a solului lucrarea cu plugul se face anevoios.

Pentru porumb, păioase de primăvară şi leguminoase, arătura de bază se face la adîncimea de 20—22 cm. Pentru sfeclă, cartofi, cînepă adîncimea arăturii se măreşte pînă la 26—27 cm. Adîncimea arăturii şi are rostul numai acolo unde grosimea orizontului arabil permite acest lucru. Pe terenurile cu stratul arabil subţire şi pe luncile salinizate, adîncimea arăturii cu întoarcerea brazdei duce la scăderi de recoltă. In *aceste terenuri se va ara mai în faţă cu plugul fără cormană, care afînează* solul fără a întoarce brazda, sau cu plugul cu subsolier.

Pentru orice cultură de primăvară, pămîntul lăsat nedezmiriştit şi arat numai o singură dată toamna duce la micşorarea recoltei. Excepţie de la această regulă fac numai solurile aşezate pe pantele cu înclinaţie mare. Pentru a preîntîmpina pericolul eroziunii, se recomandă ca pe aceste terenuri să se lase mirişte înaltă şi să se facă arătura toamna tîrziu sau primăvara devreme.

Ing. I. COSTACHE
de la Staţiunea experimentală I.C.A.R. Iaşi

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, Apare bisăptămînal, Redacţia şi Administraţia Piaţa Scînteii Nr. 1 Bucureşti, Telefon 7.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"